

buitenband

door leden voor leden

zomer

Zomer 2026

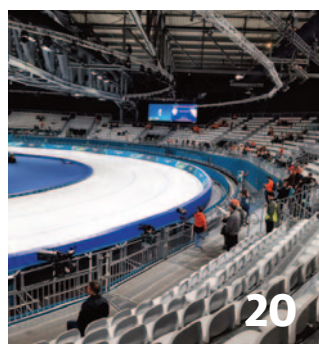
Uitgave van de Vereniging
van voormalig
medewerkers ANWB

vg-anwb

buitenband

zomer

- 3 Colofon
- 3 Voorwoord
- 4 Van het Bestuur
- 4 Wegwijs bij de VG-ANWB
- 5 Dingen van de Dag

- 6 Verslag ALV 27 maart 2026
- 8 Even voorstellen: Jos Boeters
- 9 Je meent 't!
- 10 Van redder naar shredder
- 12 Het bad van Aphrodite

- 15 Mooi verhaal
- 18 Groeten van de praatpaal
- 19 Museum De Lebbenbrugge
- 20 Schaatsbanen
- 23 RCP berichten

- 25 Pensioen & zorg
- 26 ANWB nieuws
- 27 Ledensecretariaat
- 27 WW van vroeger
- 28 Puzzel

Coverfoto: Djimmer Koster

Buitenband is een uitgave van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB
VG-ANWB is lid van Koepel Gepensioneerden

Voor woord

Beno Koens
Hoofdredacteur

buitenband@vg-anwb.nl

Als u dit leest is de zomer in aantocht. Het is nog even wachten tot de langste dag op de kalender kan worden afgestreept. Bij dat wachten heeft u in elk geval met deze Buitenband wat leesvoer. En als er nog tijd over is dan staat op de achterkant ook nog de puzzel. Juist bij die lange zomeravonden is zo'n puzzel kennelijk wel aantrekkelijk. Vorig jaar telden we bij de zomereditie 51 inzendingen. Doorgaans tellen we iets meer dan 30 ingezonden oplossingen. Meer leden zullen zijn gaan puzzelen, maar niet iedereen zal de moeite nemen om het antwoord in te sturen. De laatste keer hebben we alles per e-mail ontvangen. Het is wel opvallend dat e-mail en internet de laatste jaren een grote vlucht hebben genomen.

Maar het lezen van tijdschriften is voor mij nog steeds verbonden aan 'papier'. Dat viel mij onlangs ook weer op. In het kader van een 40-jarig jubileum van een Parkeervereniging, waar ik een vijftal jaren als vrijwilliger hoofdredacteur was, kwam een delegatie van het huidige bestuur bij mij thuis speuren in mijn voorraad oude nummers. Dit met het plan om een kleine uitgave over 40 jaar te maken. Ik kan u verzekeren dat het een gezellige dag werd. Veel speurwerk, veel geroep van ach, weet je dat nog, of de constatering dat ik daar ook ooit iets over geschreven heb. Het jubileumfeest moet nog komen, maar is eigenlijk al voor een groot deel geslaagd.

Dit nummer bevat ook een stuk historie. Het jubileum van 80 jaar Wegenwacht heb ik aangegrepen om wat van mijn herinneringen rondom de praatpalen op te halen. Het blijft toch wel wat vreemd. In het hele praatpalennet is veel tijd en geld gestopt. Iedereen zat er vroeger naar te verlangen dat het in gebruik kon worden genomen en bijna vijftig jaar later verdwijnen de praatpalen weer langs de Nederlandse wegen. Ingehaald door de mobiele telefoon, maar de herinneringen blijven. Dat geldt voor veel dingen. En dat maakt het ook zo leuk om eens rond te dwalen in kleine streekmusea. Wat de praatpalen betreft heb ik vanuit de huiskamer mijn mini-museum en hou ik in mijn buurt de herinnering aan de redder in nood levendig.

Over jubilea gesproken. In 2029 bestaat de VG-ANWB 50 jaar. Het duurt nog even en er kan nog veel gebeuren, maar hoe zou u dat jubileum graag gaan vieren? Binnen de VG-ANWB beginnen we er over na te denken. Jaarlijks wordt er al een bedrag voor gereserveerd. Stuur jullie gedachten eens naar de redactie, al of niet in een kort verhaal. We zijn benieuwd!

colofon

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie

Hoofdredacteur
Beno Koens
buitenband@vg-anwb.nl

Vormgeving

Chris Soudan
vormgeving@vg-anwb.nl

Aan deze Buitenband werkten mee:

Wim Arts
José Boeters
Agnes Brugmans
Paula van Buuren
Willeke Donkersloot
Peter Horvers
Sjoerd en Marietje Kistemaker
Hans Kloos
Beno Koens
Kees de Korte
Kees Lucassen
José Noordman
Ruiter Puzzel
Peter en Joke Sommeijer
Chris Soudan
Harri Theirlynck
Juliette Tilder
Thijs Tuurenhout
Marcel Twente
Piet en Mieke Witteveen

Druk Buitenband

Grafia Printservice BV, Zoetermeer

Kopijdatum herfstnummer:
31 juli 2026

Beno Koens

Voorzitter

Na de wat meer kleinschalige nieuwjaarsbijeenkomsten is er ook de constatering dat de belangstelling voor de regiobijeenkomsten eveneens aan het toenemen is. Een aantal keren hebben we al in de buurt van de 35 personen geteld. De leden komen wat gemakkelijker naar dit soort bijeenkomsten. Een ontwikkeling die we toejuichen. Bij het bezoek aan het Vogelpark Avifauna met de boottocht werden we ook verrast door de belangstelling. Er moest een deelname-stop worden ingesteld. Dat is vervelend voor degenen die nu de boot missen, maar ook voor ons als bestuur. Maar een boot mag maar een bepaald aantal passagiers meenemen en aan dat soort regels moeten we ons vanzelfsprekend houden.

Het is dan wel weer een voordeel dat we in een digitale wereld zitten. Direct in de bestuursvergadering waar het besluit om de deelname te stoppen genomen werd, kon via de laptop de website worden aangepast. Gelukkig hebben we bestuursleden die weten hoe dat moet. Zelf kom ik nog ouderwets met een blocnote en mappen naar de vergadering. En besef dan telkens weer dat er ook bij gepensioneerden generatieverschillen zijn.

Die verschillen zijn er inderdaad. Ons ledensecretariaat heeft recent een overzicht van de leeftijden gemaakt. De helft van de leden is tussen de 70 en 80 jaar oud (of jong?). Zo tegen de 15% is jonger dan 70 jaar. De groep leden tussen 80 en 90 jaar – waar ik ook toe behoor – begint de 30% al te naderen. En baas-boven-baas hebben we nog iets meer dan 5% tussen de 90 en 100 jaar. Overigens dit jaar geen honderdjarigen. Dat is pas weer het geval in 2027.

De volgende excursie is naar Breda. Bij de aanmeldingen volgen wij de simpele regel 'wie het eerst komt, het eerst maakt'. Snel beslissen heeft dus voordelen, maar kijk wel eerst in de agenda of de dag nog vrij is.

Inmiddels hebben we ook het jaarlijkse gesprek met de ANWB hoofddirecteur Marga de Jager gehad. In dat plezierige gesprek bleek dat we ook de Algemene Ledenvergadering (ALV) van 2027 – rondom maart – nog in het kantoor aan de Wassenaarseweg kunnen houden. We hebben het idee ook besproken om dan na afloop van de ALV nog een soort sentimentele dwaaltocht door de huidige gebouwen te gaan organiseren. Over de aanpak van de geplande statutenherziening zullen we nog nader worden geïnformeerd. Wat de vergaderlocatie van de ALV betreft zijn de ANWB en de VG-ANWB van mening dat er veel waarde wordt gehecht aan het kantoor in Den Haag als locatie, maar dat de bepaling daarover in de nieuwe statuten niet meer thuishoort.

Inmiddels heeft Jos Boeters het penningmeesterschap van Bert Nollen overgenomen. In de vorige Buitenband was Bert zeer ten onrechte uit de colofon van het bestuur verdwenen. Bert blijft actief als algemeen bestuurslid. Daar zijn we erg blij mee, want daarmee is er ook een reserve voor Jos én we kunnen profiteren van de ervaringen die hij in een reeks van jaren als bestuurslid heeft opgedaan.

Adres ledensecretariaat voor alle berichten,
regiocontacten, activiteiten, evenementen, e.d.

Ledensecretariaat VG-ANWB

Postbus 85455
2508 CD Den Haag
tel. 06 -55 16 64 13

Bankrekeningnummer

NL 47 INGB 0003 8160 27
ten name van: Vereniging van voormalig
medewerkers ANWB
Handelsregister: KvK 40409787

Bestuur

bestuur@vg-anwb.nl

Voorzitter

Beno Koens

Bestuurssecretaris & Activiteiten

Hans de Bruijn

Penningmeester

Jos Boeters

Algemeen Bestuurslid

Bert Nollen

Regiocontacten

Peter Horvers

Ledensecretariaat

Joke van Veen

Communicatie

Gert Jan Kamerman

Ledensecretariaat

ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Coördinator

Joke van Veen

Aanmeldingen

Lyda Nell

Ledenbestand

Agnes Brugmans

Jubilea e.a.

Ellen Natziyl

Activiteitencommissie

activiteiten@vg-anwb.nl

Hans de Bruijn

Wil Schmitz

Pensioencommissie

pensioencommissie@vg-anwb.nl

Henk van Drunen

Beno Koens

Bert Nollen

Jaap de Wever

Website en Nieuwsbrief

webmaster@vg-anwb.nl

Gert Jan Kamerman

De VG-ANWB is betrokken bij:

De Nationale APF

denationaleapf.nl

Bert Nollen

Sociaal Fonds ANWB

Chris de Beet

Koepel Gepensioneerden

koepelgepensioneerden.nl

Beno Koens

Dingen van de dag

column
door
Harri Theirylnck

Veilig op reis: bed, bingo, bloeddruk

De koffer van de reizende senior bevat naast slippers en zonnehoed een halve apotheek en een map verzekeringspapieren. Alles om in leven te blijven tussen gate en buffet. Een cruise is Center Parcs voor mensen met bloedverdunners. Op een beetje schip vaart een dokter en een verpleegkundige mee. Aan alles is gedacht: bed, bingo en bloeddrukcontrole.

Hoe kleiner de afstand tussen hotelbed en arts, hoe blijer de senior. Je kunt lachen om zoveel truttigheid, maar lees eerst even door. Vorig jaar leerde ik hoe snel je van zorgeloze reiziger in patiënt verandert. Ik was in Texas en kreeg wat dingetjes. Binnen vijf dagen belandde ik per loeiende 911-ambulances in twee privéklinieken.

Een Amerikaanse privékliniek is een 24-urige estafette vol specialisten. In shifts paradeert de medische industrie langs je bed, van cardio tot internist en van ziekenbroeder tot priester met tattoo en staartje: 'I'm here for spiritual support.'

'Mooi. En wie doet hier de onderdruk?'

Geen specialisten 'in da house'? Dan rolt een broeder een monitor voor je neus waarop een medicus vanuit Dallas of Houston zijn vragen op je afvuurt.

Van couveuse tot kist

De privékliniekdag bestaat uit meten, prikken, scans en visites. Ik was gelukkig verzekerd van couveuse tot kist. Amerikanen testen erop los, liever één scan te veel dan een rechtszaak.

En de peperdure MRI-buis van het huis moet overuren draaien.

Opmerkelijk: vier keer per nacht kijkt een oude broeder naar je urine. Ik moet hem bellen en zeggen: 'The pee is in the bathroom.'

Hij houdt het bekertje tegen het licht, knijpt één oog dicht, zegt 'okay' en verdwijnt weer de Texaanse nacht in.

Wat is erger, een Amerikaanse privékliniek of een cruise?

Laat me eerst zeggen dat ik het naar mijn zin had in de klinieken. Prima verzorgd en volop aandacht. In Texas zijn twee lange Nederlanders – de zoon was mee – al bijna een medische afwijking.

Ik werd 'gratis' binnenstebuiten gekeerd. Weer thuis smulden de Nederlandse dokters van de medische rapporten en cd-roms die ik uit Texas had meegenomen.

'Zo, daar kunnen wij even mee vooruit.'

'Vonden jullie het nodig?'

'Nou... nodig. Het is wel wat enthousiast.'

Eigenwijze pensionado met lekke band

Op een cruiseschip wacht je slechts één dokter. Bij serieuze ellende staat er een helikopter klaar. De moneymaker op de boot is niet de MRI, maar de excursie. Begeleide fietstochten, kajakken, vulkaan afdalen of kookworkshops met lokale chefs. Ze zijn peperduur. Huur je zelf een fiets, dan ben je tachtig procent goedkoper uit. Maar de Cruise Manager maakt je bang. Want: 'De kapitein wacht niet op een eigenwijze pensionado die ergens in Honduras tussen twee leguanen zijn banden staat te plakken. Bij onze excursies wél.'

Serius nadeel van cruisen: een virus op het schip. Dan blijf je vaak langer op het schip voor hetzelfde geld. Dat is niet de bedoeling. Elk reisje heeft zijn prijsje.

Algemene Ledenvergadering VG-ANWB 2026

Beno Koens

Voorzitter

Financiën VG-ANWB stabiel

Op vrijdag 27 maart 2026 was de Algemene Ledenvergadering (ALV) van de VG-ANWB op het ANWB kantoor in Den Haag. Ongeveer 70 leden waren hierbij aanwezig. Dat aantal was ongeveer hetzelfde als in 2025. De bijeenkomst stond – naast de gebruikelijk vergaderonderdelen – vooral in het teken van het pensioen.

De vergadering verliep zoals was verwacht. De penningmeester Bert Nollen gaf voor de laatste keer een presentatie over het boekjaar 2025. Het jaar 2025 werd afgesloten met een batig saldo van € 1004. De contributieverhoging was in de cijfers terug te vinden. De inkomsten via de contributie waren iets meer dan € 2000 hoger dan in 2024. Ook de rente opbrengsten waren iets hoger. Bij de uitgaven waren de kosten voor de website hoger. Dat komt voornamelijk door de vernieuwing in juli 2025.

Hoewel de marges smal zijn was er voor het jaar 2027 geen reden om de contributie opnieuw te verhogen. De balans per eind december 2025 geeft aan dat het vermogen voldoende is om onverwachte kosten te kunnen opvangen.

De kascommissie die is ingesteld om de boeken over het jaar 2025 te controleren bestond uit Carla Vermeulen en Rolf van der Loo. Zij hebben de financiële administratie nauwgezet nagekeken en kwamen tot de conclusie dat Bert Nollen zijn werk als penningmeester prima had gedaan. Op voordracht van deze commissie is het bestuur door de aanwezige leden décharge verleend. Hoewel herkiesbaar, gaven zowel Carla als Rolf er de voorkeur aan om te stoppen als lid van de kascommissie. De opvolgers zijn André Sanrodi en Peter Turk. Als reserve lid van de kascommissie zal Arie Spaans gereed staan als dat nodig mocht blijken.

Bestuur herkozen en Jos Boeters verkozen als bestuurslid

Op de agenda van de ALV was aangegeven dat alle huidige bestuursleden zich nog een jaar herkiesbaar stelden. Voorts was ook vermeld dat Jos Boeters zich beschikbaar stelt als bestuurslid. Er waren geen tegenkandidaten voorgedragen door de leden, zodat Jos werd benoemd en het huidige bestuur opnieuw een jaar actief mag zijn. Bert Nollen zal zijn taak als penningmeester overdragen aan Jos Boeters. Bert blijft algemeen bestuurslid en kan Jos waar nodig ondersteunen.

Het ledental bij de VG-ANWB

Aan het einde van de vergadering werd nog gevraagd naar het aantal leden van de VG-ANWB. Bij de nieuwjaarsbijeenkomsten werd nog melding gemaakt van 869 leden. Dat was de hoogste stand sinds de oprichting, maar helaas is het aantal eind maart gedaald naar 862, doordat een relatief hoog aantal leden na 1 januari is overleden.

De Nationale Algemeen Pensioenfonds (DN APF)

Voorafgaand aan de ALV hebben Mila van den Bout en Bart Onkenhout namens De Nationale APF (DN APF) een inleiding over pensioenen verzorgd. Mila en Bart zijn lid van het Uitvoerend Bestuur bij DN APF. Beide hebben ruime ervaring opgedaan bij diverse pensioenfondsen. DN APF is een verzamelpensioenfonds en werkt met kringen. Elke kring heeft een afgescheiden vermogen en kent eigen verplichtingen en regels. ANWB bv en Unigarant zijn ondergebracht in kring M. Elke kring heeft een eigen Belanghebbenden Orgaan (BO). In het BO zitten vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers, en pensioengerechtigden.

Voor de pensioengerechtigden in kring M is dat ons bestuurslid Bert Nollen. Hij is ook voorzitter van het BO. Het BO heeft goedkeuringsrechten op strategische besluiten. De vertegenwoordigers moeten bij hun besluitvorming de evenwichtigheid van alle belangengroeperingen betrekken. De administratie van de pensioen bij DNA wordt in opdracht van DN APF verzorgd door AZL N.V. te Heerlen. Overigens maken zowel DN APF als AZL deel uit van het bedrijf Nationale Nederlanden.

Toeslag op pensioen per 1 januari 2026 dekt niet de kostenstijging

Zoals te verwachten was, werden er door de leden veel vragen gesteld over de toeslag van 1,46% die per 1 januari 2026 is verstrekt. De stijging van de kosten van levensonderhoud bedroeg over de afgelopen periode september-september 3,16 %. Bij een dekkingsgraad van ca 138% zou een volledige toeslag kunnen worden gegeven. Op 30 september 2025 bedroeg de dekkingsgraad echter 121,3 % en dus te laag voor een volledige indexatie. Het indexatiebesluit is nu gebaseerd op basis van de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) in het kader van de huidige pensioenwetgeving.

Bart Onkenhout

Bij het besluit heeft het bestuur de overweging betrokken dat de overgang naar het nieuwe pensioenstelsel pas plaatsvindt op 1 januari 2028. De tijd heeft inmiddels geleerd dat geopolitieke spanningen op diverse plekken in de wereld kunnen leiden tot grote schommelingen op de financiële markten. Dit brengt een grotere kans met zich mee dat de dekkingsgraad daardoor gaat dalen. Het bestuur van DN APF voelt de verantwoordelijkheid om het risico op een daling van de dekkingsgraad zo veel mogelijk te beperken. Juist de overgang naar het nieuwe pensioenstelsel in 2028 geeft met de invaarbonus mogelijkheden om de pensioenen extra te verhogen. Het BO heeft gepleit voor een ruimere toeslag, maar heeft ook begrip voor de argumenten van het bestuur. Overigens is ook duidelijk geworden dat het bestuur van het pensioenfonds het besluit om het pensioen met circa de helft van de inflatie te verhogen pas na veel wikken en wegen heeft genomen.

Uit de vragen van leden blijkt wederom dat er misverstanden ontstaan bij de verhogingen van het pensioen per 1 januari 2026. Op die datum zijn er twee soorten verhoging mogelijk. Eén is de toeslag zoals bij ANWB en Unigarant als een tegemoetkoming van de kostenstijging zoals hierboven beschreven. De andere verhoging is het gevolg van de overgang van het oude stelsel naar het nieuwe stelsel onder de Wet Toekomst Pensioenen. In het nieuwe stelsel is er sprake van lagere buffers. Bij een hogere dekkingsgraad dan strikt nodig is kan het daardoor aanwezige extra vermogen onder de deelnemers van het Pensioenfonds verdeeld worden. Degenen die al gepensioneerd zijn krijgen hun deel als extra uitgekeerd. Dat wordt de invaarbonus genoemd. De bedragen daarvoor variëren sterk per pensioenfonds, maar kunnen liggen in de orde van 10%, met uitschieters naar boven, doch ook naar beneden. Voor

Unigarant en ANWB zal pas begin 2028 duidelijk worden wat voor ons de invaarbonus in geld zal betekenen.

Eén van de leden merkt op dat er in het begin van de discussie over het nieuwe pensioenstelsel sprake was van individuele potjes. Hij vraagt wat daar van over is gebleven. Als voorzitter van de VG-ANWB pensioencommissie geeft Henk van Drunen aan dat de sociale partners niet voor zo'n oplossing hebben gekozen. Wel komen er verschillen in de wijze waarop het vermogen wordt belegd. De pensioendeelnemers worden nu in groepen verdeeld. Meestal in leeftijdsgroepen van 10 jaar. Voor de groep jongeren wordt bij het beleggen meer risico genomen dan bij de oudere groepen. Voorheen was er meer sprake van een gezamenlijke 'pot met geld'.

Even voorstellen

Jos Boeters, onze nieuwe penningmeester

Mijn naam is Jos Boeters, geboren op 28-4-1958 in Wateringen. Ik ben de derde uit een gezin met 7 kinderen, waarvan de jongste het enige meisje is. Na de lagere school ben ik de HAVO gaan doen. Daar heb ik in 1976 mijn diploma gehaald. In september van dat jaar ben ik in dienst gekomen bij de ANWB op de Financiële Administratie. Tot aan mijn pensionering eind april 2025 ben ik daar dus ruim 48,5 jaar aan het werk geweest. Het was de bedoeling dat ik, toen ik bij de ANWB begon, allerlei verschillende afdelingen zou doorlopen. Maar dat is er nooit van gekomen. Dit betekende niet dat ik geen uitgebreide administratieve vaardigheden heb opgedaan. Integendeel, je kan het zo gek niet bedenken of ik heb alle soorten werkzaamheden wel gedaan. Van het controleren van reisdeclaraties en de verantwoordingsstaten van de wegwacht (de ouderen weten dit vast nog wel) tot aan het opstellen van de maandrapportage ten behoeve van de directie en het consolideren en opstellen van de jaarrekening. Het enige waarmee ik nooit bemoeienis heb gehad is de salarisadministratie. Dit is altijd afgescheiden geweest.

In augustus 1977 heb ik mijn vrouw, die overigens ook uit Wateringen komt, via de ANWB ontmoet. Zij kwam op dezelfde afdeling te werken. Eind 1978 kregen we een relatie en zijn in september 1982 getrouwd. Mijn vrouw heeft niet al die tijd op dezelfde afdeling gewerkt, want dat was niet handig als je partner een soort leidinggevende wordt.

De begintijd was wel heel bijzonder. Er bestonden nog geen computers. De administratie ging via boekhoudmachines en datatypistes met grootboekkaarten die handmatig in de machine gedaan moesten worden. Ook moesten we ponsdocumenten invullen voor leden die in het buitenland een internationale reis-en kredietbrief hadden gebruikt. Vervolgens gingen deze documenten naar de ponskamer waar deze verwerkt werden. Het eindresultaat waren de ouderwetse acceptgirokaarten met de bekende ponskaarten. De jeugd van tegenwoordig kan zich hier niets bij voorstellen.

Ook was roken op de afdelingen gebruikelijk en kwam de koffiejuffrouw twee keer per dag langs met 's morgens koffie en 's middags thee.

De boekhouding voor kleine Stichtingen deden we via het doorschrijfsysteem. De komst van de computer en de verdere technologie hebben het werk heel anders gemaakt. We zouden absoluut niet meer terugkunnen. Mede hierdoor hebben er in de loop van de tijd veel reorganisaties plaatsgevonden, waardoor ik me ook op andere vakgebieden heb kunnen bekwamen. Zo ben ik na bijna dertig jaar begonnen op de afdeling Treasury. Hier was ik voornamelijk verantwoordelijk voor de dagelijkse liquiditeit binnen de ANWB Groep. Na nog ongeveer tien jaar ben ik op de afdeling Fiscale Zaken terecht gekomen. Hier deed ik tot mijn pensioen de kwartaalaangifte voor de BTW voor de hele ANWB

De wisseling van het penningmeesterschap in de bestuursvergadering.

Jos Boeters (rechts) neemt de financiën van de VG-ANWB over van Bert Nollen (links).

Groep. Maar tevens de maandelijks aangiften voor de Assurantiebelasting. Met deze aangiften waren enorme bedragen gemoeid, die ook weer betaald moesten worden.

Mijn vrouw en ik hebben twee zonen gekregen en via hun twee schoondochters en vijf kleinkinderen waar we beide gek op zijn en passen elke maandag op. Inmiddels gaan er al weer drie naar school.

Naast het genieten van onze kleinkinderen gaan we ook graag naar de sauna, soms gecombineerd met één of meer hotelovernachtingen. De krant, inclusief de puzzels, neemt ook een groot deel van mijn dag in beslag. Verder ben ik na mijn huwelijk gaan volleyballen en dit doe ik nog steeds. Inmiddels al bijna 45 jaar! Er is één ding wat ik nog langer volhoud.

Jos Boeters en Agnes Brugmans verdiepen zich in het aanmaken van een nieuw e-mailadres.

Dit is mijn zaterdagbaantje bij een transportbedrijf van familie en dat doe ik al zo'n 55 jaar. Ook hier heb ik de enorme vooruitgang meegemaakt. Drie jaar geleden zijn we na 65 jaar vanuit Wateringen verhuisd naar een appartement in Naaldwijk. Hier hebben we op de vijfde en tevens hoogste etage een mooi uitzicht.

Aan de ene kant zien we Hoek van Holland en de Maasvlakte met soms de bovenkant van voorbijvarende cruiseschepen en containerreuzen. Maar ook de mooie avondluchten.

Aan de andere kant zien we, mede door de aanwezigheid van een grote aangebouwde serre met aan drie kanten uitzicht, de skyline van Den Haag en Rijswijk.

Met het aanvaarden van het penningmeesterschap zal ik vast geen nieuwe records breken.

Je meent 't!

Juliëtte Tilder

Anekdoten uit de ANWB winkel

Ik heb even nagedacht over een titel voor anekdoten uit de ANWB winkel en toen schoot me ineens "Je meent 't!" te binnen. Dat zei mijn vader altijd als je iets bijzonders (Pap, ik heb een baan bij de ANWB!) vertelde of als hij ontroerd was over iets ("U wordt overgrootvader!"), maar ook als ik vertelde over gekke dingen die ik in de winkel meemaakte.

Natuurlijk kennen we in de Buitenband al de anekdoten over de wegwacht, maar in de winkels gebeurt ook genoeg, dus tijd om daar over te vertellen!

Eind jaren '70 van de vorige eeuw hadden de ANWB winkels allemaal een reisbureau, maar het was natuurlijk nog een computerloos tijdperk. Op het hoofdkantoor had je de afdelingen "Luchtvaart" en "Spoorwegen" waar je tickets kon aanvragen, maar niet voordat je zelf bijvoorbeeld een treinverbinding had uitgezocht. Dat was nog een hele klus, want bijvoorbeeld Frankrijk alleen al had vijf verschillende spoorboeken.

Op een gegeven moment kwam een klant voor een treinticket naar Spanje. Hij boekte al jaren bij een ander reisbureau, maar tenslotte was hij ook ANWB-lid, dus leek het hem logisch nu maar eens bij ons te boeken. Meneer ging altijd met de trein naar Spanje naar dezelfde plaats, zijn reisbureau wist precies waarheen.

Hij noemde de naam van zijn vakantiebestemming en mijn collega ging er mee aan de slag. Dat leverde alleen wat problemen op. De plaats in Spanje die hij noemde was niet te vinden... In die tijd belde je dan met de afdeling Centrale Informatie op het hoofdkantoor. Zij beschikten over veel meer kaartmateriaal dan wij in de winkel en konden je helpen zoeken. Maar helaas... ook zij vonden niets! De klant werd bozer en bozer... "Ik boek dit al jaren bij mijn vorige reisbureau en jullie kunnen niet eens mijn bestemming vinden? Ik hoefde daar niet eens meer te noemen waar ik heen ging, ze wisten het meteen!"

Uiteindelijk loopt hij boos weg, terug naar zijn oude reisbureau. Mijn collega klapt het spoorboek van Spanje dicht en dan valt het kwartje....

Op het spoorboek staat "RENFE" oftewel de benaming van Spaanse spoorwegen. Dat was de plaats die de klant noemde, waar hij heen wilde. Meneer zei nog dat het altijd op het bord stond als hij aankwam op het station.... Hij heeft dus al die jaren gedacht naar Renfe in Spanje te gaan en had geen idee waar hij dus eigenlijk naar toe ging!

Zo hebben we ons trouwens ook een keer suf gezocht naar de plaats "Groningen" in Spanje. Een mevrouw wilde daar ook wel eens heen, want haar burens kwamen daar al jaren en hadden altijd zulke mooie verhalen over hun vakanties. Ook niet te vinden. Later bleek het om Gerona te gaan... beetje verkeerd verstaan!

Beno Koens

De opslag bij Culemborg

Weemoed na artikel in NRC

Bij het openslaan van de NRC op zaterdag 15 augustus 2025, was het even schrikken. Een foto van een stapel praatpalen – of eigenlijk meerdere stapels – op een bedrijventerrein in Culemborg. De foto deed pijn. Zoveel jaren trouwe dienst en dan opgestapeld op een bedrijventerrein. En daar wachten, ja wachten waarop?... En dat in de wetenschap – naderhand – dat naast het opslagterrein een sloopbedrijf zat.

Maar het artikel deed de stemming ten goede keren. Neem alleen al de kop: 'In de kille wereld van A naar B zag de praatpaal je wel staan'. Of, wat denkt u van de tussenkop 'Met één druk op de knop was er iemand die luisterde. Menselijk contact'. Met dit soort teksten komt de weemoed wel boven. Tenminste bij mij.

Mijn 'praatpaal-historie' gaat terug tot de tijd dat de gele palen langs alle autosnelwegen nog geplaatst moesten worden. En het einde kwam – zo dacht ik – halverwege een internationale werkgroep die zich in het kader van de harmonisatie van de bebakening van verkeersborden en aanverwante zaken over de praatpalen moest buigen. Daarover straks meer.

Maar in augustus 2025 was het de weemoed die het uiteindelijk won. Het praatpalenproject kreeg een vervolg in de eigen tuin. Direct nadat de praatpalen langs de Nederlandse autosnelwegen bedankt werden voor de verleende diensten was er al een mogelijkheid om er één te kopen. Daar was veel belangstelling voor. Zoveel dat ik er niet meer over hoefde na te denken om er eentje aan te schaffen. Bij een tweede serie in de verkoop heb ik nog even op internet gekeken, maar daar bleef het bij. Dit ondanks het aandringen van mijn vrouw Irma met ook ANWB bloed in de aderen. Irma is in 2020 aan een hersentumor overleden. Maar haar opmerking 'doe nou maar...' is blijven hangen en gaf in 2025 toch de doorslag. Dus na het NRC artikel opnieuw aan de slag met speuren op internet.

Wegenwacht of Politie

Aan het einde van de jaren zestig was politie of wegenwacht de vraag. Waar komen de meldingen binnen? De politie en met name de Algemene Verkeersdienst in Driebergen (destijds ook bekend van de witte open Porsche) zat ook op het vinkentouw. Uiteindelijk heeft Rijkswaterstaat toen voor de ANWB gekozen. Uit het ANWB Jaaroverzicht 1970 citeer ik de keuze die toen werd verwoord door de Minister van Verkeer en Waterstaat drs. J.A. Bakker. Dat gebeurde bij de overdracht van het eerste rijks-praatpalennet op het traject Hoewelaken-Zwolle van de rijksweg 28. (Nu A 28). Die overdracht vond plaats op 21 december 1970 in 't Harde. Het citaat:

"Wij hebben voor de ANWB gekozen. Ten eerste heeft die bewezen dat hij grote taken aan kan. Ten tweede heeft het overgrote deel van de telefoontjes betrekking op alledaagse pechgevallen, waarbij de wegenwacht in het geweer moet komen. Ik ben er van overtuigd dat alle binnenkomende meldingen binnen de kortste keren al die mensen bereiken voor wie ze bestemd zijn. Zodat de automobilist er straks op kan rekenen dat het hele arsenaal van hulpmiddelen hem onder alle omstandigheden ten dienste staat."

De paal met klep die in 1960 langs de A13 werd geplaatst

Rijksweg 13 en Pauwmolen, 10 jaar eerder

Tien jaar eerder, op 28 april 1960, had een eerdere Minister van Verkeer en Waterstaat al de opening verricht van het eerste wegenwachtstation langs rijksweg 13. Dat station kreeg de naam Pauwmolen en stond nabij Delft. Langs de A13 stond een klein net van telefoonzuilen. Het station en het kleine net van zuilen waren door de ANWB zelf betaald.

Kop van model 1970

Bij het landelijke net van praatpalen was de regeling anders. Deze gele palen werden eigendom van Rijkswaterstaat. Het uiterlijk doet iets anders vermoeden, want er staat met duidelijke letters ANWB Wegenwacht op. Ook de wegenwachtstations die toen gebouwd werden stonden op het grondgebied van Rijkswaterstaat. Bij deze stations kwamen ook de kabels van het praatpalennet binnen.

Vaak was of werd naast het wegenwachtstation ook een servicelocatie van Rijkswaterstaat gevestigd. Naderhand, toen de praatpalen buiten dienst gingen heeft het ontvlechten van de eigendomsrechten nogal wat voeten in de aarde gehad. Zo is pas in 2025 na een intensief traject de grond onder het station Maasbracht door de ANWB gekocht.

Kabellengte van invloed op locatie wegenwachtstations

Voor het landelijke net was de maximale lengte van de kabel het uitgangspunt van de locatie van de wegenwachtstations. Om een goede verbinding te kunnen garanderen was die lengte vastgelegd op 50 km. Dus in een cirkel met een straal van 50 km kon een wegenwachtstation komen. Dat betekende dat zo hier en daar geschoven moest worden met de gebouwen. Zo ging bijvoorbeeld het wegenwachtstation van Delft naar Rhoo ten zuiden van Rotterdam, Burgerveen (bij de splitsing A4 /A44) werd Badhoevedorp. In het noorden van het land werden wegenwachtstations gepland op de bestaande plekken bij Wolfsbos-Hoogeveen en Gideon ten oosten van de stad Groningen. Maar we kennen de uitdrukking 'de techniek schrijdt voort'. Tegen het einde van het project was men in staat om twee kabels van 50 km aan elkaar te knopen. De VOS deed toen zijn intrede. VOS staat voor versterkersoverdrachtstation. Maar die ontwikkeling betekende wel dat twee geplande wegenwachtstations in Groningen en Drenthe technisch gezien niet meer nodig waren. Zodoende werd uiteindelijk het station in Assen gebouwd. Klein begonnen is het in Assen 'groter gegroeid'! Van 15 geplande stations zijn er uiteindelijk 14 gebouwd.

Twee kilometer werd 1600-2600 meter

Bij de praatpalen ben ik betrokken geraakt voordat de palen in 1970 langs de autosnelwegen werden geplaatst. Nog even voor alle duidelijkheid. De praatpalen zijn eigendom van Rijkswaterstaat, maar de kabels kwamen uit bij de diverse ANWB wegenwachtstations en van daaruit werd de hulpverlening verder in gang gezet. In principe stonden de palen om de twee kilometer. Maar in de praktijk bleek er vaak wel een reden om tot een andere afstand te besluiten. Dus moest er ter plekke verkend worden. Dat gebeurde met een team van personen met elk een stukje deskundigheid. Dat team zat in een busje van de ANWB en bestond uit iemand van Rijkswaterstaat als opdrachtgever, eentje van PTT, verantwoordelijk voor de plaatsing van de paal, de betrokken districtschef van de Wegenwacht voor lokale kennis en een verkeersdeskundige namens de ANWB. Dat was ik dus. In het begin was ook Bram Visser van de Wegenwachtstaf er nog bij. Hij heeft gezorgd voor de nummering van de palen.

Ter plekke bleek dat er altijd wel een wegwijzer, een viaduct, een bocht, een oprit of een afrit de twee kilometer niet mogelijk maakte. In de praktijk stonden de palen tussen de 1600 en de 2600 meter. Een aanvullende eis was dat de palen recht tegenover elkaar moesten staan. Dit om te voorkomen dat iemand de weg over ging steken om bij een dichterbij gelegen paal te komen. Dat was te gevaarlijk, maar bovendien werden hulpverleners naar de verkeerde kant van de weg gestuurd. Soms moest er ook gepuzzeld worden als er weefvakken waren. Veiligheid kreeg prioriteit bij het overleg ter plekke met de vertegenwoordiger van Rijkswaterstaat Dienst Verkeerskunde, ook al kostte dat extra praatpalen. Kortom de klus was intensiever dan ik dacht toen we er aan begonnen. Maar ik heb het met veel plezier gedaan.

Model '1970'; alleen een witte ronde sticker

Van stickers en reflecterende stroken

Met één druk op de knop kwam er verbinding met het wegenwachtstation. Dat was een eenvoudige handeling. Maar volledigheidshalve werden palen ook van stickers met een korte schematische handleiding voorzien.

De praatpalen die vanaf 1970 werden geplaatst hadden alleen een witte reflecterende ronde sticker op de zijkanten. Het vermoeden begon te ontstaan dat de praatpalen misschien beter zichtbaar zouden zijn als op de paal geel reflecterende stroken zouden komen.

Er was maar één oplossing om er achter te komen of deze stroken de zichtbaarheid bij nacht zouden verbeteren. Een proef. In het begin van de jaren zeventig werd de A1 op de Veluwe aangelegd. Een ideale plek voor een proef omdat er al kilometers asfalt lag en er nog geen verkeer reed. Er zijn ook voor andere verkeersonderwerpen vele nachtelijke ritjes naar de Veluwe ondernomen. Maar voor de zichtbaarheid van de praatpalen bleken de stroken amper een verbetering. De stroken zijn dus niet landelijk ingevoerd.

Wel zijn de aangebrachte proefstroken op de palen blijven zitten. Nadat de A1 voor het wegverkeer werd geopend heb ik tijdens de vele familiereizen tussen Leiden en Epse kunnen constateren dat de juiste keuze was gemaakt. De hoekafrondingen van de paal

bleken op zich al de zichtbaarheid bij donker te verbeteren. Overigens zijn bij de laatste versie met de ronde palen en de lange oren, de palen wel van reflecterend materiaal voorzien.

Verwijzingen naar de dichtstbijgelegen praatpaal

Als je pech krijgt is het niet altijd duidelijk welke praatpaal het snelste te bereiken is. Al moet worden gezegd dat velen al rollend toch redelijk in de buurt van de redder in nood wisten te komen. Maar als je echt pech had kon het lang duren, als je geen idee had welke kant je op moest lopen.

Als oplossing voor dat probleem werden in overleg met Rijkswaterstaat op de paaltjes van de hectometerbordjes door de wegenwacht kleine pijlbordjes aangebracht. De pijl met het telefoonsymbool wees dan in de richting van de kortste afstand. Dat symbool werkte in het begin prima. Maar de bordjes staan in de berm en het gras op de berm moet regelmatig gemaaid worden, zeker de strook waarin de bordjes staan. En dan gaat er wel eens iets mis. Bij elk hectometerbordje moet de maaibalk voor het paaltje omhoog en direct daarna weer omlaag. En ja dan gaat er wel eens – of eigenlijk redelijk vaak – iets kapot. De pijlbordjes waren kwetsbaar en sneuvelden regelmatig. Aan de wegenwacht de taak om de pijlbordjes weer aan te brengen. Maar laten we het zo zeggen; een wegenwacht is beter in het verhelpen van pech dan het telkens weer aanbrengen van nieuwe bordjes.

Als lid van de landelijke Commissie Bebakening en Markering, kreeg ik vaak de vraag of er iets beters gevonden kon worden. In die commissie zitten vertegenwoordigers van wegbeheerders – rijk, provincies, gemeenten –, leveranciers van verkeersborden en wegmarkeringsmateriaal, wetenschappelijke instituten en weggebruikers, dus ANWB.

Helaas is het niet gelukt om in die commissie de handen op elkaar te krijgen voor onze voorstellen. Tot het moment dat er grotere reflecterende hectometer borden zouden komen. Op die borden zou naast de kilometer/hectometeraanduiding ook de aanduiding Li (links) en Re ((rechts) komen. Hiermee werd duidelijk op welke rijbaan een calamiteit was, waar de hulpdiensten naar toegeleid konden worden. Samen met de collega's Pim Seiler en Cees van der Meij van de afdeling Bewegwijzering zijn er toen voorstellen ontwikkeld om de pijlverwijzing daarin ook op te nemen. En waarachtig. We kregen medestanders. Het voorstel kreeg nog een zetje in de goede richting met mijn voorstel om de reflectorpalen voortaan niet meer om de 40 meter maar om de 50 meter te plaatsen. Dus eigenlijk slechts ééntje tussen de grotere hectometerborden. Dat voorstel werd aangenomen. Het scheelde veel geld in plaatsing en vervanging. Kortom, alle signalen leken op groen te staan. Maar uiteindelijk kwam er een brief van Rijkswaterstaat met het bericht; 'sorry we doen het toch niet'. Achteraf wel begrijpelijk omdat de praatpaal zelf is verdwenen.

Internationale harmonisatie

In de loop van de jaren is het verkeer steeds internationaler geworden. Het is dan niet handig als elk land zijn eigen systemen heeft. De verkeersborden als zodanig zijn voor het overgrote deel geregeld in een Verdrag van Geneve onder leiding van de Verenigde Naties. Toch kent ook elk land nog afzonderlijke borden. Denk daarbij aan het bord dat aangeeft dat verkeersbrigadiers op een oversteekplaats actief kunnen zijn. Op initiatief van de toenmalige Stichting Verkeersbrigadiers is dat nu landelijk één bord geworden en ook het stopbord voor de brigadiers, waarvan er vele typen en afmetingen waren, is nu één model.

Internationaal gezien zou het wel heel nuttig zijn als de praatpalen ook min of meer hetzelfde waren. Een internationale werkgroep is zich over de mogelijkheden gaan buigen. Nederland was in die werkgroep vertegenwoordigd door Rijkswaterstaat en de ANWB. Voor Rijkswaterstaat was het de heer Jan Boone en voor de ANWB kwam ik in de werkgroep terecht. Maar in de groep bleek er al heel veel verschil te zitten in de diverse systemen. Er waren palen waarbij je een klep op moest lichten, er waren palen met twee knoppen, waarbij er één voor pech bedoeld was en één voor ongevallen etc. Dat leek wel een goed idee, maar in de praktijk bleek dat vaak beide knoppen werden ingedrukt. Zeker als bij de druk op de goede knop het erg lang duurde voordat er verbinding kwam.

In de werkgroep werd ook veel aandacht besteed aan de mogelijkheden voor gehandicapten om de praatpalen te bereiken. Door de vraag naar meer veiligheid in de berm, kwamen er steeds meer vangrails. Maar dat werkt averechts op een goede bereikbaarheid van de praatpalen. De uiteindelijke conclusie was dat een mobiele telefoon uiteindelijk toch het beste én het goedkoopste zou werken.

De werkgroep is een stille dood gestorven. Zeker na berichten uit Finland dat daar een nieuwe autosnelweg was aangelegd zonder praatpalen. Mijn eerste reactie was; waarom daar? Tot bij me doordrong dat Finland het land was van de mobiele telefoons van Nokia. Met andere woorden, de toekomst van de praatpaal-loze autosnelwegen was begonnen.

Het konijn: begin en einde

In Nederland werd in 1994 de praatpaal uit 1970 vervangen door een nieuw type. Dat type kreeg de bijnaam 'konijn' vanwege de lange oren. Deze oren verbeterden het geluid en de palen werden rondom voorzien van reflecterend materiaal. In totaal zijn er zo'n 3500 praatpalen in gebruik geweest. Maar gaandeweg werd ook in Nederland de mobiele telefoon steeds meer gebruikt. Op 1 juli 2017 werden de praatpalen officieel buiten gebruik gesteld. Na 47 jaar trouwe dienst kwam een einde aan de 'redder via de kabel'. De mobiele telefoon nam het over, met heden ten dage een appje om de pech te melden.

Alle praatpalen werden in één weekend in opdracht van Rijkswaterstaat verwijderd. Een hele klus. Uiteindelijk zijn de palen op een opslagterrein bij Culemborg terecht gekomen. Maar direct bleek er al vraag naar het kunnen kopen van de 'tweedehands' praatpalen.

Model '1994'

'De konijnenoren'

In juli 2017 werden alle palen afgedekt met hoes en tekst 'Buiten werking'

Van autosnelweg naar oprit ...

Stevig verankerd

Tegenover elkaar, zoals het hoort!

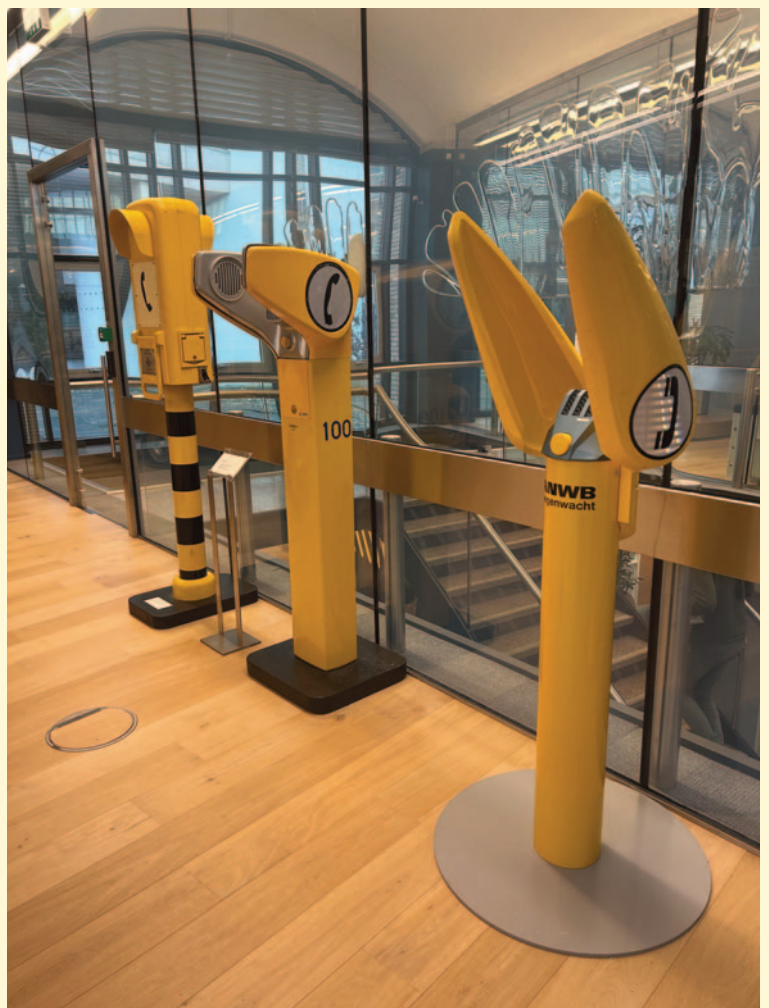
'Een nieuw tijdperk in de tuin'

Gele palen bij Oxerweg 10

Na het artikel in de zomer van 2025 in de NRC over de opslag van de verwijderde praatpalen werd het vuurtje bij mij weer aangewakkerd en besloot ik toch maar aan het sentiment toe te geven en heb twee palen gekocht en tegenover elkaar naast de oprit gezet. Ze staan alleen maar te staan en zijn nergens mee verbonden. En bovendien; voor pech met de auto moet u ook niet bij mij zijn. Ook na 60 jaar heb ik nog geen verstand van autotechniek. Ik heb daarvoor het nummer en de app van de wegenwacht!

Sinds de herfst van 2025 staan er twee gele praatpalen aan weerszijden van de oprit bij Oxerweg 10. Dat zal voor sommigen wat vreemd overkomen. Een ding is zeker, de palen zijn goed voor verbaasde blikken en vaak ook voor vragen en opmerkingen. Zo was er een voorzichtige vraag; 'mag ik vragen, heeft u een relatie met de ANWB?' Het antwoord zullen velen al wel kennen. Ja, die relatie is er.

In 1966 ben ik bij de ANWB verkeersafdeling in Den Haag gaan werken. Al met al dus een relatie van 60 jaar. Een lange tijd. Dat besef je des te meer als je ouders aan kinderen hoort uitleggen dat die gele palen, praatpalen waren die langs de autosnelwegen stonden om snel hulp te kunnen invoeren.

In de Rotonde. De 3 modellen van 1960 tot de zomer van 2017

Het bad van Aphrodite

“Wie van dit water drinkt zal beminnen en bemind worden.”

Aphrodite (alias Venus) volgens Botticelli

Kees Lucassen

Als reisjournalist was Kees Lucassen actief voor bijna alle ANWB-bladen, reizend door eigen land, in Europa en verder weg. En zo maakte hij heel wat mee.

We zitten op Cyprus, collega Frank en ik. Het eiland van Aphrodite, de godin der liefde. Om acht uur 's avonds. Links van ons gammele tafeltje ruist de branding. En van rechts klinkt er een accordeon, weemoedig jankend. Ik vouw de kaart open en mors daarbij een druppel lokaal gestookte brandy in de Middellandse Zee, ergens voor de kust bij Polis.

“Kijk,” zeg ik, “hier ligt Lara, het Schildpaddenstrand, en dit hier, deze bron gebruikte Aphrodite als bad.”

Want jawel beste lezer, zowel voor een toeristisch verhaal als om mountainbikes, fietstassen en slaapzakken te testen zijn Frank en ik naar Cyprus gevlogen. En nu zitten we in de oude haven van Paphos, net iets voorbij de visboer. Roodbruin en rozig, na drie dagen vol ontdekkingstochten. Naar de grottenkust van Kaap Greco, de grafkamer van de Heilige Salomé, de antieke mozaïekvloer van Leda en de Zwaan, de Pilaar van Paulus, de grot van de kluizenaar Neophytos en de zinderende heuvels van Akamas, schiereiland en beschermd natuurgebied.

De visboer van Paphos

Geitende bok

Stofstuiwend langs roddelende oma's, Byzantijnse kerkjes, geile bokken en gastvrije taverna's.

“En morgen, wat gaan we dan doen?” wil Frank weten.

“Nou, naar dat bad van Aphrodite, de godin der liefde.”

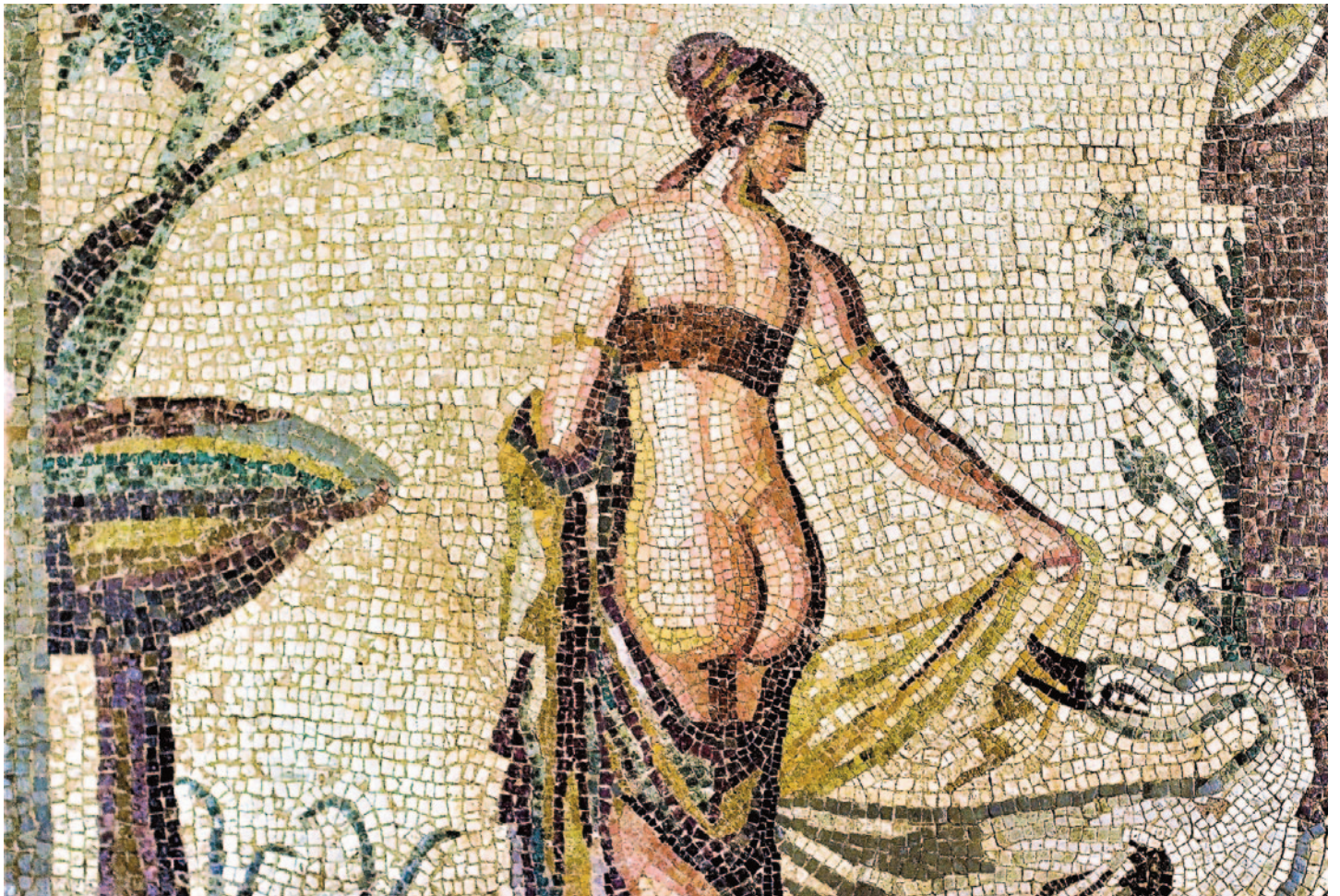
“Ho, dit is het!”

De volgende dag rollen we door de geuren van eucalyptus en rozemarijn, langs bizar gevormd kalksteen en tussen citroen- en olijfbomen. Helemaal tot de meest noordwestelijke kaap van Cyprus. Traag stijgend, totdat we onder ons de Baai van Chrysochou zien, turquoise en flonkerend.

Kaap Greco

Leda en de Zwaan

Byzantijns kerkje

"Zeg Elena, heb jij het al gehoord van..."

Kees op Akamas

Vervolgens rollen we omlaag, dwars door de velden waarin – zo wordt verteld – Aphrodite ooit wandelde en toen met elke stap een bloem verwekte. Tussen wat keien en een vijftal vijgenbomen stuiten we op een groenblauw rotsvijvertje.

"Hó, dit is het!" roep ik.

"Wat?"

"Het bad van Aphrodite. Hier, op deze plek viel de godin als een blok voor de jonge Adonis. En hij voor haar. Wie van dit water drinkt zal beminnen en bemind worden. De liefde vinden. Althans, dat staat hier in mijn gidsje."

Fluks stapt Frank naar voren.

"Hó, wacht nou even. Ik lees hier ook dat dit water niet drinkbaar is."

Paidakia

Zwijgend en zichtbaar teleurgesteld borstelt mijn reisgenoot met het goddelijke bronwater zijn met modder volgekoekte linkerpedaal schoon. Waarna we weer verder rijden, naar Hotel Akamas in Polis, en er nog vier fijne fietsdagen op Cyprus volgen. Trappend door 11.000 jaar beschaving. Langs stille baaien, antieke bouwsels met kleurige fresco's en door geitengehuchten en het Troödosgebergte. Plus: wilde schapen, balkende ezels, tongstrelende paidakia (lamskoteletjes, gebakken in rode wijn, met tijm en laurierblaadjes) en nog meer Byzantijnse kerkjes en roddelende oma's. Elke dag sluiten we af met een goed glas Cypriotische brandy. Of twee.

Waarna we ieder onze kamer opzoeken. Dat Frank dit samen met zijn tweewieler doet, vind ik niet meer dan normaal, gezien het prijskaartje van dit titanium raspaardje. Maar als we op de laatste dag met behulp van twee smalle dozen onze fietsen klaar voor de vlucht naar huis maken, gebeurt er iets waardoor ik wél mijn wenkbrauwen frons. Voorzichtig schroeft mijn collega zijn pedalen los. En terwijl hij het linker zachtjes streelt, verzucht hij zwijmeldronken: "Oh trappertje, lief trappertje, wat ben je toch mooi."

Met de groeten van de praatpaal

Hans Kloos

VG-ANWB-lid Hans Kloos attendeerde de Buitenband op het bestaan van het boekje 'Met de groeten van de praatpaal'. In de jaren 80 van de vorige eeuw geschreven door Bram Mosheuvel met tekeningen van Jaap Jasperse. Anekdoten uit het leven van de wegwachten die altijd bij meneer Mosheuvel hun verhaal kwijt konden. Mosheuvel noteerde al die verhalen en wegwacht Jasperse tekende passende cartoons. Het boekje werd uitgegeven en met toestemming van de rechthebbenden mag de Buitenband daaruit publiceren. Een nieuwe column is geboren: Met de groeten van de praatpaal. De verhaaltjes zoekt Hans Kloos uit. Praktisch iedere wegwacht heeft dat boekje in de boekenkast staan. Wil je het ook? Het is nog steeds te koop via bol.com.

Wel goed, maar niet gek!

Tijdens de jaarlijks gehouden TT races te Assen is er altijd heel wat werk aan de winkel. Bij dat evenement is zeker 50% van motorminnend Nederland van de partij om de trainingen en de races bij te wonen. Het is dan ook een spektakel dat bijna met geen ander te vergelijken is. In groepen wordt er rondgeronkt op zware motoren en de terrasjes zien zwart van fraai in het leer gestoken jongelui.

Nu riep één zo'n groep een keer de hulp in van een passerende wegwacht, omdat een van de motoren het had laten afweten. De wegwacht merkte dat er nogal wat gesmoesd en geritseld werd, voordat de pechvogel met zijn lidmaatschapskaart voor de dag kwam. De storing was spoedig verholpen, waarna de wegwacht op zijn gemak de gegevens in zijn dagrapport noteerde. De jongelui waren inmiddels verwickeld in een diepgaand gesprek over de komende races en schenen zijn bestaan volkomen te zijn vergeten.

Opeens keek de wegwacht op van zijn rapport en riep op heldere toon; "Meneer Groeneveld"! De werkelijke eigenaar van de kaart reageert prompt met "JA" en begreep daarna pas dat hij er keurig ingetuind was. Hij kreeg zijn kaart terug met het vriendelijke doch dringend verzoek deze niet meer uit te lenen. De jongeman wiens motor gerepareerd was, liet zich daarop grinnikend inschrijven.

Museum De Lebbenbrugge te Borculo

Een bezoekje waard

Beno Koens

Terug naar de Middeleeuwen

Al eeuwenlang ligt De Lebbenbrugge aan de oude hessenweg van Borculo naar Barchem. De geschiedenis van De Lebbenbrugge begint ver terug in de tijd, als er laat in de Middeleeuwen een boerderijtje gebouwd wordt aan de 'Lebbenbrugdijk', destijds een zanderig karrenspoor. Maar wel een hessenweg, een belangrijke handelsroute vanaf de handelssteden in Duitsland via onze Hanzesteden Zutphen en Deventer in de richting Utrecht en Amsterdam. Grote karren met paarden reden over de vaak modderige weg en vervoerden zo de handelswaar.

De boerderij is door de jaren heen meerdere keren verbouwd. Begin 1900 vertrokken de laatste bewoners. Zij lieten het tamelijk vervallen achter. Het gebouw is toen opgekocht door de H.W. Heuvelstichting. Die stichting is vernoemd naar de legendarische meester Hendrik Willem Heuvel. Een bekende naam in de Achterhoek. Na een intensieve renovatie is De Lebbenbrugge officieel als museum geopend en daarmee een van de oudste musea in Nederland.

Het was ooit ook het jachthuis van de heren van Borculo. Maar het was meer dan dat. Het was tevens herberg, postwisselplaats, tolhuis en boerenwoning. Het karakteristieke 16e/17e-eeuwse huis met zijn opmerkelijke bouwstijl, fraaie interieur en bijzondere ligging, ademt de verstilde sfeer uit lang vervlogen tijden.

100% vrijwilligerswerk

Die verstilde sfeer wordt nog versterkt omdat het museum nog steeds aan een onverharde weg ligt. U hoeft niet te schrikken van het 'onverharde'. U rijdt er maar een kort stukje over om bij de parkeerplaats te komen.

U merkt aan alles dat er veel liefde in het vrijwilligerswerk wordt gestoken. Er zijn iets van 50 mannen en vrouwen die regelmatig actief zijn. Deze mensen zijn voor 100% vrijwilliger bij het museum, van horeca, (tuin)onderhoud tot gids. Maar ook voor het oprollen van het linnengoed zijn dames speciaal opgeleid. Dat werd wel duidelijk tijdens de rondleiding. Bij die rondleiding werd er ook nog een geheimje ontsluit. Tussen de rollen werd in het verleden wel eens contant geld opborgen. Wegstoppen is ook niet zo'n kunst. Maar het terugvinden wordt lastiger. Daarvoor werd echter een soort streepjescode gebruikt bij de betreffende rol.

Sfeer van het verleden

Het oudste huis ademt de sfeer van het verleden. Nog een vloer van grindsteentjes met hier en daar een mozaïek. Bedsteden zijn er volop en aan het plafond hangen deels nog de restanten van de huisslacht. Gelukkig wel nagebootst. In de tuin wordt ook de nadruk gelegd op het verleden. Zo wordt er nog een beetje gerst verbouwd. Een onmisbaar product voor het maken van bier. Tegenwoordig zie je het amper meer op de velden. In de tuin staan ook nog oude appelrassen, met een keurige toelichting met het soort ras en andere wetenswaardigheden. De schuur staat vol met oud gereedschap. Zeker ouderen zullen er nog wel iets van herkennen.

De zorgen even thuis laten

De Lebbenbrugge met haar prachtige omgeving en rustgevend tuinterras is een heerlijke plek om te bezoeken. Een plek om even terug te gaan in de tijd en niet hoeven na te denken over de wereldzorgen die ons nu omringen. De museumjaarkaart en de kaart van de Vriendenloterij zijn niet geldig. Maar om de prijs hoeft u het niet te laten. De toegang bedraagt € 5,00 en kinderen onder 12 jaar mogen gratis naar binnen. Dus ideaal voor opa's en oma's om de kleinsten van de familie een keer mee te nemen, naar een stuk historie van 'vroeger'. Er is horeca. Naar men zegt is er een recordomzet aan appelgebak. Een teken dat de kwaliteit daarvan niet ter discussie staat.

Van schaatsbaan naar schaatsbaan

Een hobby van Piet en Mieke Witteveen

Beno Koens

Piet is lid van de VG-ANWB. En of je wil of niet dan ben je toch op een leeftijd dat het actieve schaatsen wat problemen kan gaan geven. Vroeger ging dat wel. Er zijn heel wat rondjes gereden op de Kagerplassen. Nu blijft het bij het volgen van de schaatsers die aan grote wedstrijden deelnemen.

Tja, dat was wel verrassend. In de huiskamer bij de familie Witteveen begint het gesprek over Joppe. Dit naar aanleiding van de vraag waar ik mijn reis op een vrijdagmiddag naar Eerde bij Veghel begonnen ben. Dat beginpunt was in Epse, maar in een buurt dat vroeger Joppe heette. Het huis dat mijn schoonouders destijds in 1970 als tweede woning kochten stond toen nog in Joppe. Maar bij de invoering van de postcode werd een beek – de Dommerbeek – als grens aangehouden tussen Joppe en Epse. Dus werd het een papieren verhuizing van Joppe naar Epse. Maar de naam Joppe of ook wel 't Joppe – kende ik ook nog uit Warmond. En dat bleek de plek waar de vrouw van Piet vandaan kwam. En prompt begon het verleden te herleven. De disco 'Boerderij Meerrust' bracht de jeugd bij elkaar. Maar tijden veranderen. De disco bestaat niet meer en op die plek zit nu inmiddels al weer vele jaren restaurant de Moerbei met één Michelinster.

In zijn werkzame periode als wegenwacht hebben Piet en Mieke vele jaren in Zeeuws-Vlaanderen gewoond. Ver weg van alle drukte en vlak bij de Belgische grens. Nou ja, die drukte was er niet in de winter, maar in de zomer kan het in Groede,

Nieuwvliet en Cadzand langs de Noordzeekust wel druk zijn met toeristen die daar zee en strand opzoeken. De familie Witteveen woonde zelf op het platteland. Piet ging op de leeftijd van 60,5 jaar met de vut. Maar door alle extra uren en dagen die waren gemaakt als wegenwacht kon hij zijn werkzame periode bij de ANWB al op zestigjarige leeftijd achter zich laten.

Maar stil zitten was er niet bij. Zijn buurman had een boerderij, maar overleed op een tamelijk jeugdige leeftijd. Voor de familie van de boer een kleine ramp. Piet deed af en toe al een 'meehelpklusje' op de boerderij en werd na zo'n anderhalf jaar 'vut' gevraagd om op de boerderij te gaan werken. Dat is hij blijven doen tot zijn vijftenzestigste. Het was een intensieve agrarische periode, met de nadruk op het verbouwen van uien. Destijds kwamen er veel uien uit Zeeland. Dat gebeurt nog steeds maar inmiddels worden ze ook elders geteeld, zoals in Groningen. Het was een periode van veel werken met lange dagen tot laat in avond als er geoogst moest worden. En ja, die onmiskenbare geur van de uien. Het was wat je ook wel noemt 'landelijk'.

Landelijk kon het ook in Leiden zijn op de Beestenmarkt bij Molen de Valk. Daar waar nu een grote parkeergarage onder de grond is gebouwd werden heel vroeger koeien, schapen en geiten verhandeld. In de open lucht. Voor geiten en schapen was er nog een klein overdekt gedeelte. Naderhand is de veemarkt verplaatst naar de daarvoor gebouwde Groenordhal. Weer en wind speelden in die hal geen rol meer bij de handel. Bij molen de Valk was dat wel anders. Misschien was de wind ook een reden dat een veehandelaar na de handel een briefje van 100 gulden gemist moet hebben. Piet vond tenminste dat briefje, toen hij met zijn oom een bezoek bracht aan de veemarkt. Bij een politieagent op de markt werd aangifte gedaan en werden alle gegevens uitgewisseld. Maar zoals wel te verwachten was, werd het stil na de aangifte. Op die dag lag het geluk voor Piet dus op straat. En waarschijnlijk was hij zich er toen nog niet van bewust dat hij de boterham voor de familie ook langs de straat zou gaan verdienen.

Maar hoe leuk ook om herinneringen op te halen over Warmond en Leiden, was dat niet de reden om naar Eerde af te reizen. Die reden lag in de hobby 'Mee naar grote schaatswedstrijden'. Piet en zijn vrouw zijn dit jaar naar de Olympische Spelen in Milaan geweest. Daarvoor zijn ze in 2010 ook naar de Olympische spelen in Vancouver in Canada

geweest. Dat waren de gedenkwaardige spelen waarbij Sven Kramer op de schaatsbaan van Richmond goud won op de 5000 meter, maar gediskwalificeerd werd op de 10.000 meter vanwege een foute wissel. Met zo'n fout schrijf je wel geschiedenis! Gouden medailles bij het schaatsen waren er toen ook op de 1500 m schaatsen voor Ireen Wüst bij de dames en Mark Tuitert bij de heren. Beide laatst genoemden zijn nu oud-schaatsers en waren in Milaan commentator bij Studio Sport van NPO op de TV-zender.

Piet en zijn vrouw hebben ook schaatswedstrijden in Calgary in Canada bezocht en dat geldt ook voor het fraaie schaatsstadion in Hamar in Noorwegen. Maar de Olympische spelen in Vancouver hebben ze toch als het leukst en gezelligst ervaren. In tegenstelling tot Milaan heerste daar een gezellige sfeer in de stad en het openbaar vervoer was gratis. In Milaan waren amper versieringen in de binnenstad. Het meeste vertier was er in Milaan in het TeamNL huis. Daar kon het met iets van 1000 bezoekers erg druk zijn om de medaillewinnaars te huldigen. En het was vaak wachten tot 's avonds laat op het huldigen van die winnaars. Na de wedstrijden waren er voor hen veel plichtplegingen en een momentje rust was ze natuurlijk ook gegund.

Het organiseren van dat soort reizen lijkt een hele klus, maar dat blijkt redelijk eenvoudig. Er zijn organisaties die dit soort reizen als een compleet pakket voor je regelen. Van de vliegtickets tot de kaartjes om het stadion binnen te komen, de hotels en eventuele excursies, zoals in Canada naar Vancouver Island. En de gehele periode staat er een bus voor de groep beschikbaar voor het vervoer van hotel naar het schaatsstadion. Dat zijn soms fikse afstanden. In Milaan was de afstand naar het hotel iets van 60 km. En na alle emoties van de wedstrijden en de drukte ben je dan wel blij dat je 's avonds laat in de bus kan stappen.

Waarom ga je eigenlijk naar dit soort wedstrijden. Piet moest ogenblikkelijk toegeven dat je voor het wedstrijdverloop beter 'thuis voor de buis' kan

zitten dan op de tribune. Maar je mist wel de sfeer. In het stadion word je meegenomen in die sfeer. Daar gaat er soms een siddering door het hele stadion. Denk aan het drama in Milaan bij de 1000 meter voor heren, toen Joep Wennemars op de laatste kruising gehinderd werd door zijn tegenstander Lian Ziwen uit China, waardoor een vrijwel zekere medaille in rook opging. Wennemars besloot zijn 1000 meter te herkansen, en moest na een half uur weer aan de start verschijnen. Hierdoor kon hij zijn tijd niet verbeteren en eindigde als vijfde op deze afstand. Maar net als bij de gemiste wissel voor Sven Kramer zal ook Joep nog vele jaren na Milaan aan het drama worden herinnerd. Maar dat geldt ook voor Piet en zijn vrouw. Beter dan achter de TV blijven dat soort live-beelden in je herinnering kleven. Bovendien – als je vaker gaat – word je als het ware opgenomen in een soort bubbel. Het is een dynamisch groepsproces, waarbij verkleedpartijen steeds meer tot de mode gaan horen. Overigens een andere mode dan in de modeweek die direct na de Olympische schaatswedstrijden op dezelfde locatie werd gehouden. Het schaatsstadion is demontabel en werd direct na de laatste rit al afgebroken. Er is nu de brandende vraag of in 2030 het stadion in Nice weer wordt opgebouwd of dat de schaatswedstrijden buiten Frankrijk worden gehouden. Als dat laatste het geval is, maakt het Thialf station in Heerenveen een goede kans. Dan zal er wel een Hollandse run op de tickets ontstaan.

Maar eerst komen de wereldkampioenschappen in China. In huize Witteveen heerst nog twijfel of ze daar naar toe gaan. China is wel China en ver weg. En een – laatste – bezoek aan vrienden in Canada staat ook hoog op het wensenlijstje. Misschien wint Canada en worden de wereldkampioenschappen in huis via de buis gevolgd, vanuit de eigen luie stoel. Die stoel staat inmiddels in Eerde, waar ze in 2025 naar toe zijn verhuist, na eerder jaren in Schijndel te hebben gewoond. Het bleek voor de familie toch praktischer om Zeeuws-Vlaanderen te verruilen voor het Brabantse land. Bovendien wonen ze nu levensbestendig met alle voorzieningen gelijkvloers. Zogezegd, op de toekomst voorbereid.

In memoriam Loek Schouten

Op 11 maart 2026 is Loek Schouten overleden. In 1961 is Loek bij de ANWB begonnen. Zijn laatste functie was directiesecretaris V+S. Op 1 september 1998 is Loek met de vut gegaan. Maar daarna bleef hij actief betrokken bij de VG-ANWB. Loek was een man van de cijfertjes en heeft zich namens de VG-ANWB verdiept in veel pensioenzaken. Zo was hij actief in de Deelnemersraad en was ook secretaris van deze Deelnemersraad. Deze raad is sindsdien opgevolgd door het Verantwoordingsorgaan die bleef bestaan tot het ANWB Pensioenfonds is overgegaan naar DN APF. Voor NVOG (nu Koepel Gepensioneerden) leverde hij de relevante cijfers van het pensioenfonds aan om landelijk de financiële situatie rondom de pensioenen te kunnen analyseren. Ook nadat hij zich had teruggetrokken uit het Verantwoordingsorgaan bleef hij mij jaarlijks de cijfers aanleveren rondom de indexatie en de inflatie. Loek was ook de grote initiatiefnemer voor het uitgeven in december 2011 van de bundel Pensioenpraat. In die bundel zijn van 2003 tot en met eind 2011 de bijdragen van Marlène Philippus opgenomen die zij schreef voor de Buitenband. De VG-ANWB heeft de warme betrokkenheid van Loek bij het onderwerp pensioenen altijd zeer gewaardeerd en is hem veel dank verschuldigd.

Beno Koens

Lintje voor Lyda Nell

Lyda Nell is bij de VG-ANWB actief bij het ledensecretariaat. Op vrijdag 24 april 2026 werd ze thuis verrast door Burgemeester Vroom van de gemeente Leidschendam-Voorburg. Namens de Koning reikte hij haar het lintje 'lid van de orde van Oranje Nassau' uit. Inwoners uit die gemeente hadden voor de onderscheiding het initiatief genomen. En om de uitreiking te vieren ook voor de catering gezorgd!

Tentoonstelling 80 jaar Wegenwacht in Buren geopend

ANWB Wegenwacht viert dit jaar haar 80-jarig bestaan. Ter ere van dit bijzondere jubileum opent het Visscher Classique Automuseum haar deuren voor de tentoonstelling '80 jaar Wegenwacht'. Begin mei is de tentoonstelling feestelijk geopend door Henk Visscher, eigenaar van het museum, samen met Marga de Jager en Eva-Marie Beij. In het museum is een hal gevuld met 25 voertuigen die de geschiedenis van de ANWB Wegenwacht vertellen. Van de eerste Harley Davidson's tot de Renault 4 en het eerste elektrische wegenwachtvoertuig. Er zijn meerdere doeken gemaakt die je meenemen in de geschiedenis van de Wegenwacht en er zijn objecten uit het archief tentoongesteld.

De tentoonstelling '80 jaar Wegenwacht' onder de naam; *'Je wereld staat stil zonder de Wegenwacht'* is te zien van 8 mei tot en met 31 oktober 2026.

U vindt het museum op het adres Schuilheuvelstraat 1 in Buren (tussen Culemborg en Tiel).

Als medewerker van de ANWB kan jij hier met korting naartoe!

ANWB-leden ontvangen € 6 korting op een ticket via de website van Eropuit.

ANWB-medewerkers krijgen gratis toegang tot het museum

op vertoon van hun medewerkerspas. Let op! Deze gratis toegang geldt alleen in combinatie met een entreeticket van een betalende gast. (Heeft hij/zij zelf een lidmaatschap? Wijs dan op de ledenkorting via Eropuit).

Varen op de Buurserbeek en wandelen in Waterpark het Lankheet

Het begint inmiddels al een traditie te worden. Marcel Twente organiseert ook dit jaar weer een vaar-en wandeltocht. Het vertrek is op donderdag 16 juli om 13.00 uur. Er wordt vertrokken vanaf het adres Oliemolenweg 3, 7481 VL Haaksbergen. De kosten bedragen € 14,00 per persoon. Afrekenen kan alleen contant. De vaartocht én de wandeltocht nemen elk anderhalf uur in beslag. Om 16.00 uur staat er een drankje klaar, met o.a. bier uit eigen brouwerij. Opgeven per e-mail naar marceltwente@gmail.com. Geef uw naam op, uw mobiele telefoon en het aantal personen waarmee u komt. Bedenk wel dat u i.v.m. de wandeling redelijk goed moet kunnen lopen. Het maximum aantal deelnemers is 20. Hou er daarom rekening mee dat het een kwestie is van vol=vol.

En wéér de Wegenwacht voor de deur

Sven Remijnsens

Onze auto is een oude strijder met 227.577 kilometer op de teller. Daar zijn we trots op, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de lol er wel een beetje af is nu we voor de derde keer in een jaar de Wegenwacht hebben moeten bellen. Hij startte weer eens niet.

Hoe vervelend dat ook is, het is wel altijd leuk om de mannen van de ANWB aan het werk te zien. Steevast opgeruimde, vrolijke types die in alle kalmte, eens kijken waar het probleem zit'. (Misschien zijn ze juist ook zo vrolijk omdat zij het niet zijn die met een kapotte auto staan.) Ze hebben een heel arsenaal aan gereedschap in hun bus en allemaal apparaatjes waar ze allemaal dingen mee aflezen; geen idee welke.

Deze keer duurde het wat langer. De motorkap ging open, uiteindelijk moest de achterbank eruit en toen kwam de diagnose: de brandstofpomp was kapot. Het was al avond en de wegenwacht sleepte de auto naar de garage van onze dealer. Hij zette 'm schuin voor het dichte hek. Ik wilde de sleutel in de brievenbus doen maar dat raadde hij af, die visten dieven er zo uit en dan konden ze in mijn auto... "Hoewel, ze zullen er niet mee wegrijden hè, haha!"

In Goes was geen vervangende wagen beschikbaar. De dichtstbijzijnde stond in Hoedekenskerke of all places. Hij reed me erheen, een rit van een kwartier, waardoor ik nu alles weet over de Wegenwacht in Zeeland. Ze rijden overdag met z'n drieën, 's nachts alleen en dan doe je het hele gebied boven de Westerschelde: Walcheren, de Bevelanden, Schouwen-Duiveland, Tholen en nog een deel van West-Brabant. Beter geen pech hebben 's nachts, realiseerde ik me.

Vandaag had mijn redder in nood een rustige dag gehad. Hij had zelfs nog een band geplakt. Wat bleek, je kunt ook Wegenwacht voor je fiets afsluiten. Dat bestaat al jaren, ik had er alleen nog nooit van gehoord. Het werkt hetzelfde als met de auto: je belt en dan komt de wegenwacht je fiets repareren. Hij vond het de normaalste zaak van de wereld. "Wie plakt nog zelf een band tegenwoordig?"

Later die avond leerde ik dat een nieuwe brandstofpomp duur is en een nieuwe auto al helemaal. Een jaarabonnement op Wegenwacht Fiets daarentegen kost slechts € 26,50. Gezien de staat van onze auto lijkt me dat geen slechte investering.

Noot van de redactie Buitenband: Deze column is ontleend aan de Provinciale Zeeuwse Courant en naar de Buitenband gestuurd door ons lid Paula van Buuren.

Rcp berichten

Peter Horvers

Koffiebijeenkomsten of regio-uitjes

De regiobijeenkomsten, ook wel koffie- of lunchbijeenkomsten genoemd, zullen ook dit jaar weer van start gaan of waren in enkele regio's al succesvol. Voor de regio's zonder Regiocontactpersoon (Rcp), werd gelukkig een oplossing gevonden. In die regio's hebben we vrijwillige leden bereid gevonden, om deze activiteit te organiseren als éénmalig project per jaar. Als gevolg hiervan kunnen we alle leden van de VG-ANWB dit jaar zo'n regiobijeenkomst aanbieden. Na planning en organisatie in de regio, volgt een uitnodiging en zijn jullie aan zet voor het inschrijven op deze aangeboden activiteit. Het is de bedoeling om de uitnodigingen op de website kenbaar te maken d.m.v. de maandelijkse nieuwsbrief. Wij hopen daarmee op een goede opkomst in alle regio's.

Inmiddels ontvang ik uit diverse regio's geplande – dan wel gehouden – regio-uitjes. Positief om te vernemen dat de opkomst bij die bijeenkomsten goed was. Natuurlijk kan het altijd beter omdat verhoudingsgewijs nog veel leden niet aansluiten bij zo'n bijeenkomst. Zo zijn er leden die niet aansluiten omdat ze wonen in een andere regio van de VG-ANWB. Zij waren voorheen werkzaam, of zijn verhuisd naar een andere regio, maar hebben meer binding met de regio waar ze toen gewerkt hebben. Zij kunnen zich voortaan inschrijven op de activiteit in de regio van hun contact voorkeuren. Volg de website op geplande activiteiten en neem, indien bekend, contact op met de organisator, of bel met de ledenadministratie. Zij kunnen jou verder helpen en in contact brengen met de organisator in de door jou gewenste regio.

Met dank aan de leden die hun wens in de afgelopen tijd voortdurend aan ons kenbaar hebben gemaakt.

Regio Achterhoek-Apeldoorn bezoekt museum De Lebbenbrugge

Op woensdag 22 april 2026 was het jaarlijkse gezellige samenzijn voor regio 82, dit keer bij museum De Lebbenbrugge in Borculo. Eén van de oudste musea in Nederland en werkt 100% met vrijwilligers.

Met ongeveer 35 aanwezigen was het inderdaad gezellig. Het hoge aantal bezoekers geeft aan dat deze vorm van regiobijeenkomsten steeds meer

aantrekkingskracht krijgt bij de leden. En dat maakt de kans om oud-collega's te ontmoeten des te groter. Na de koffie met appelgebak en de prima lunch met soep, broodjes en natuurlijk krentewegge werd onder leiding van gidsen het museum bezocht. Voorts werkte het weer ook nog prima mee. De rcp'ers Sjoerd en Marietje Kistemaker kunnen terugzien op een geslaagde en ontspannen regio-dag.

Regio Brabant-Oost e.o. naar de vijf Ambachten

Regiocontactpersoon Wim Arts organiseerde op 30 april 2026 de jaarlijkse voorjaarsbijeenkomst. Dit keer in Sint-Michielsgestel bij De Vijf Ambachten. De vijf ambachten is een sfeervolle boerderij waar verleden en vakmanschap tot leven komen. Er waren uit de regio maar liefst 35 aanmeldingen. En bovendien was het prachtig weer. Met koffie, een lunch en een rondleiding dus op voorhand eigenlijk al een succes.

Na een welkom met koffie en een appelflapje vertelde Wim de laatste wetenswaardigheden binnen de VG-ANWB, waarna Karin – een van de eigenaren – een korte introductie gaf over het ontstaan van het ambachtenmuseum. Haar vader, Thijs van den Helm was de plaatselijke smid en heeft de boerderij in de loop der jaren uitgebreid tot een ambachtencentrum. Inmiddels telt het museum vijf historische ambachten; een smederij, schoenmakerij, blikslagerij, bakkerij en brouwerij. Elk ambacht heeft een eigen ruimte ingericht met authentieke gereedschappen en materialen.

We mogen overal zelfstandig rondkijken maar eerst krijgen we een rondleiding inclusief een demonstratie smeedwerk en het stachelen van bier!

Stachelen van bier?

Nou, in de gehele groep had hier nog nooit iemand van gehoord. Maar onze gids John ging ons dat uitleggen en demonstreren. Hij smeedde een stachelpoot in het vuur en klopte dat op het aambeeld, met veel passie en aanstekelijke verhalen. Kortom, een demonstratie waarbij alle deelnemers de spitsvondigheid van John enorm waardeerden.

Met stachelen van bier wordt een roodgloeiende ijzeren krul in het bierglas geplaatst waardoor de alcohol verbrandt (duidelijk te zien!), daarna is het gewoon te drinken. En ja..., smaken verschillen. Na al dit gebeuren was er een Brabantse koffietafel met een zondagse soep, maar dit keer op een donderdag geserveerd. De meeste deelnemers namen daarna nog de tijd om een rondje te maken en zich te verbazen wat er al allemaal niet binnen stond, bijvoorbeeld een bierbrouwerij met twee zelf geklopte koperen ketels, werkelijk een enorm prachtig stukje vakmanschap.

Velen hadden de smaak te pakken en namen nog flesjes bier mee naar huis om daar rustig van te kunnen genieten. Al met al een prachtige

ontmoeting met zoveel deelnemers en dus veel onderling contact. De kleine extra eigen bijdrage – naast de bijdrage van de VG-ANWB – vormde geen enkel probleem. Op naar de volgende activiteit was na afloop dan ook het credo.

Regio Zeeland duikt in oesters en de elektrische Wegenwachtbus

Op 1 april 2026 hebben 17 leden van de VG-ANWB een bezoek gebracht aan het Wegenwachtstation in Kapelle. Dit was wat ze daar noemen; 'de VG-ANWB lunchklets'. De ontmoeting werd gestart met koffie en een Brabants worsten-broodje. Maar na de koffie kwam de techniek aan de beurt. Een deel van de groep ging voor uitleg over de elektrische wegenwachtbus naar de garage. Toch heel wat anders dan de motorfiets bij de start van de Wegenwacht, 80 jaar geleden.

Enkele dames gingen zich over een andere techniek buigen. Techniek met een creatief tintje. Ze gingen namelijk oesters beschilderen. Na de lunch, bestaande uit soep en broodjes werd nog aandacht besteed aan een andere tak van de ANWB. De bijeenkomst werd namelijk besloten met een film over de verhuizing van de winkel in Middelburg.

Pensioen & Zorg

Beno Koens

bkoens@hetnet.nl

Zorgen rondom pensioenen nog niet verdwenen

In het artikel over de ALV op 27 maart 2026 is al het een en ander aangegeven over de pensioenen. Het blijft een onderwerp dat de gemoederen bezighoudt. Dat is ook begrijpelijk. Vooral de wat lager dan verwachte toeslagverlening was een punt met een zekere opstandigheidsgraad. Maar het feit ligt er en er valt niets meer aan te doen. Wel zal het iedereen bij DN APF inmiddels duidelijk zijn dat we als gepensioneerden op zijn zachts gezegd – niet blij zijn met het verstrekte percentage.

Afhankelijk van de signalen die we tegen het einde van het jaar zullen opvangen over de financiële ruimte zullen we weer bij DN APF aan de bel gaan trekken. Ook de dekkingsgraad speelt daarbij een grote rol. Ondanks alle problemen in het Midden-Oosten blijft de koers van de AEX op een toch wel hoog niveau. En de rente van de 10-jaarstaatsleningen zit op het moment dat ik dit schrijf ook boven de 3%, Zelfs al boven de 3,1%. Een hogere rente is gunstig omdat dan minder vermogen nodig is om t.z.t. aan de betalingsverplichtingen te kunnen voldoen. Tenminste onder de huidige pensioenwet.

Bij een hoge dekkingsgraad heeft het Pensioenfonds ook meer vrijheid om een hogere of misschien zelfs volledige compensatie van de prijsstijgingen te kunnen geven. En dat de prijzen zullen stijgen lijkt wel duidelijk. Een hoge olieprijs werkt op heel veel producten door. Of door de hogere grondstof voor bijvoorbeeld plastic of hogere transportkosten.

De dekkingsgraad is nu ook hoger dan de waarde die gehanteerd is bij de berekeningen die zijn uitgevoerd voor het Transitieplan. Dit is nog een duidelijk discussiepunt achter de schermen. Op het hervatten van alle berekeningen zit eigenlijk niemand te wachten. Het zou sterk vertragend werken en de overgang per 1 jan 2028 is al laat. En dat is op dit moment al de allerlaatste datum om over te stappen. Er wordt al wel gefluisterd over uitstel, maar dat zou de druk van de ketel halen. En die druk is op dit moment onontbeerlijk.

Er wordt door DN APF naar gestreefd om medio dit jaar alle relevante stukken ter goedkeuring in te leveren bij De Nederlandsche Bank (DNB). Maar DNB wordt overstelpt met stukken van heel veel pensioenfondsen. Overigens blijkt thans in de praktijk dat DNB maar zeer spaarzaam goedkeuring geeft om de reserves die vrij komen bij de transitie in een korte periode uit te keren. In veel Transitieplannen is een periode van 1 jaar opgenomen, maar steeds meer wordt geconstateerd dat DNB sterk hecht aan tien jaar. Dit is ongunstig voor de gepensioneerden met minder zicht op een uitbetaling over een lange reeks van jaren.

U merkt, het blijft redelijk onrustig in de pensioenwereld.

Smullen van een opeethypotheek?

Bij veel ouderen zit een belangrijk deel van het theoretische vermogen in de overwaarde van de woning. Met zijn allen hebben we WOZ waardes van woningen de laatste jaren flink zien stijgen. Als de woninghypotheek vrij is of als de hypotheek duidelijk veel lager is dan de WOZ waarde begint het te lonken om de overwaarde te gebruiken als aanvulling op het inkomen. In theorie zijn hier tal van financiële constructies voor.

Het lijkt aantrekkelijk. Maar banken trekken zich steeds meer terug van dit soort oplossingen. Er zijn ook aanbieders die zich gespecialiseerd hebben in dit soort constructies. Maar bedenk dat het voor deze aanbieders een bedrijfsmodel is. Met andere woorden ze moeten er zelf ook aan verdienen. Ik kom dan ook koppen in tijdschriften tegen als 'Deze aanbieders smullen van het rendement over dit soort constructies'. En het was toch de bedoeling dat u er zelf lekker van zou kunnen eten.

Kortom, er zitten zoveel haken en ogen aan dat u niet over één nacht ijs moet gaan. Laat u – het liefst door verschillende partijen – goed voorlichten met degelijke berekeningen voor nu en later.

Meer oudere mannen komen om in het verkeer

Sorry. Met een verleden in verkeersveiligheid trekken dit soort krantenkoppen altijd mijn aandacht. En schiet ik ook gewoontegetrouw in de modus 'wat kunnen we er aan doen'. Bij het verder lezen blijkt dat het aantal fietsdoden gestegen is naar het hoogste niveau in twintig jaar. De stijging deed zich – zo meldt het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) – louter voor onder mannen. Een toename van 21% wordt gemeld. Mannen ouder dan 70 jaar beslaan zelfs 42 % van alle fietsdoden. Een verzachtende omstandigheid is dat mannen meer fietsen dan vrouwen. Ook daar heeft het CBS cijfers van. In 2024 legden mannelijke 75-plussers gemiddeld 1100 kilometer af. Bij vrouwen van 75 jaar en ouder was het fietsgemiddelde 640 kilometer.

Ik zou graag zien dat ook mannen die 1100 kilometer veilig af kunnen leggen. Het deed me vorig jaar deugd dat de ANWB winkels het hoogste aantal fietsvalhelmen ooit hadden verkocht. Gelukkig zie in mijn woonomgeving steeds meer valhelmen bij (toer)fietsers. Daarbij kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat de vrouwen vaker een helm dragen dan mannen. Maar cijfers heb ik niet. Gewoon geen tijd om alleen maar naar buiten te kijken.

Maar misschien zijn de zorgwekkende cijfers voor iedereen een stimulans om over meer veiligheid te gaan nadenken.

tekst en foto's:

Persdienst ANWB

Wegenwacht opent Techniekplein en krijgt AED's

Ter gelegenheid van het 80-jarige bestaan van de Wegenwacht, krijgen alle wegenwachtvoertuigen een AED, als cadeau aan Nederland. Ook is tijdens de viering op 15 april het nieuwe Techniekplein bij Wegenwachtstation Utrecht geopend.

Omdat Wegenwachten veel onderweg zijn, komen zij vaak als eerste bij incidenten. Jaarlijks verlenen collega's zo'n 200 keer EHBO en ongeveer 300 keer assistentie bij ongevallen. Met een AED in elk van de ruim 1.000 wegenwachtvoertuigen wil de Wegenwacht haar maatschappelijke rol versterken en een bijdrage leveren aan de hartveiligheid in Nederland.

Techniekplein: trainen voor de toekomst

Op 15 april opende bij Wegenwachtstation Utrecht het Techniekplein: een tot trainingscentrum omgebouwde garage waar wegenwachten individueel kunnen trainen in de technieken van de toekomst. Het centrum vormt een praktische aanvulling op de bestaande opleiding. Op 17 trainingsplekken staan de belangrijkste systemen opgesteld, van elektrische en hybride aandrijvingen tot tweewielers, aanhangwagens en laadkleppen.

KNAC verwelkomt 15.000e lid

Onlangs mocht de KNAC zijn 15.000e lid verwelkomen, een belangrijke mijlpaal. Het ledenaantal laat al langer een duidelijk groei zien, mede dankzij het brede aanbod van de KNAC dat verder gaat dan alleen auto-evenementen. Leden kunnen er ook terecht voor autoverzekeringen en pechhulp. "Er komen niet alleen steeds meer auto's op de weg, maar ook zien we dat steeds meer automobilisten waarde hechten aan ondersteuning, zekerheid en dat vooral de jonge aanwas behoefte heeft aan een community", verklaart directeur Peter Staal de groei van het aantal KNAC-leden. "Wij zijn niet alleen de oudste, maar ook de grootste autoclub van Nederland. En dat is iets om heel erg trots op te zijn."

Toertochten

Bij de Koninklijke Nederlandsche Automobiel Club, die in 2028 zijn 130-jarig jubileum viert, draait alles om auto's. Uiteraard organiseert de club gedurende het kalenderjaar tal van toertochten, meetings en bijeenkomsten door heel Nederland, maar daarnaast ook sleutelcursussen, taxatiedagen en fabrieksbezoeken. Deze trekken een breed publiek van autoliefhebbers met uiteenlopende interesses en auto's.

ANWB Laadpas bereikt 500.000 gebruikers

De ANWB Laadpas heeft de grens van een half miljoen gebruikers bereikt. Daarmee is het de grootste particuliere laadpas van Nederland. De laadpas werd begin 2024 gelanceerd en groeide in ruim twee jaar uit tot een van de belangrijkste producten binnen ANWB Energie. Gebruikers laden samen bijna 600.000 kWh per dag - genoeg om ruim 75.000 huishoudens van stroom te voorzien - bij meer dan een miljoen laadpunten in heel Europa.

Transparant

De groei komt onder andere door de transparante tariefstructuur. Gebruikers betalen het tarief van de laadpaal zonder extra opslag. Bovendien kunnen ze heel duidelijk in de app zien wat de laadsessie gaat kosten. Daarnaast hebben we een goeie app: die scoort een 4,7 (van 5) op basis van ruim 23.000 reviews.

Leuk weetje: het populairste automerk onder ANWB Laadpas-gebruikers is Volvo (44.000), gevolgd door Volkswagen (41.000) en Tesla (31.000).

Leden secretariaat

personalia per 5 mei 2026

		Regio
nieuwe (aspirant) leden	Dhr. P.A.M. (Petro) van Ham uit Hoogeloon, ex-Wegenwacht, Regio Brabant Oost e.o.	74
	Dhr. M.J.M. (René) Buijnsters uit Etten-Leur, ex-Wegenwacht, Regio Brabant Midden	71
	Dhr. R. (Rob) van Loon uit Dongen, ex-Wegenwacht, Regio Brabant Midden	71
	Dhr. J.N.M. (Johan) Brouwer uit Elst, ex-Senior Wegenwacht, Regio Ede/Nijmegen	80
	Dhr. J.H. (Hans) Ten Westenend uit Elst, ex-Senior Wegenwacht, Regio Ede/Nijmegen	80
overleden	Dhr. H.P. (Hans) van Driest uit Leidschendam, overleden 31 maart 2026	23
	Ir. H. (Hilbert) Mast uit Rijswijk, overleden 2 maart 2026	29
	Dhr. R.H.F. (Rob) Blanken uit Waddinxveen, overleden xx xx 2026 (?)	32
	Mw. E. (Els) Vervlossen-Esseling uit Tilburg, overleden 13 februari 2026	71
	Dhr. L. (Loek) Schouten uit 's-Gravenhage, overleden 11 maart 2026	47
	Mw. C. (Clazien) Bins uit Ede, echtgenote van dhr. D. (Dick) Westeringh, overleden 16 maart 2026	80
	Mw. G.H. (Grietje) Scholtmeijer-Ovinge uit Havelte, overleden 23 maart 2026	86
	Correctie: Dhr. P.A. (Piet) van Kesteren uit Biddinghuizen, overleden 9 februari 2026, Regio Flevoland Noord/Veluwe Noord	88
	Mw. J.C.P. Pfenninger uit Dronten, overleden 28 januari 2026	88
	Nb. In het lentenummer van 2026 is abusievelijk vermeld dat Piet van Kesteren op 9 januari is overleden. Bovenstaand is dat reeds gecorrigeerd naar 9 februari 2026. Onze verontschuldiging voor deze fout. De redactie.	

Praktijkgevalletje

Als kersverse wegenwacht (1974) kreeg ik een oproep van het toenmalige wegenwachtstation Burgerveen van een Fiat 125 met pech langs provinciale weg bij Vinkeveen. Daar aangekomen werd ik begroet door een man die me vertelde dat hij zonder benzine stond. Nadat ik mijn 10 liter jerrycan in z'n tank leeg had gekieperd gaf hij mij de lidmaatschapskaart met de mededeling dat ik op dat adres bij zijn vrouw het geld voor de benzine kon krijgen want hij had verder niets bij zich zo vertelde hij.

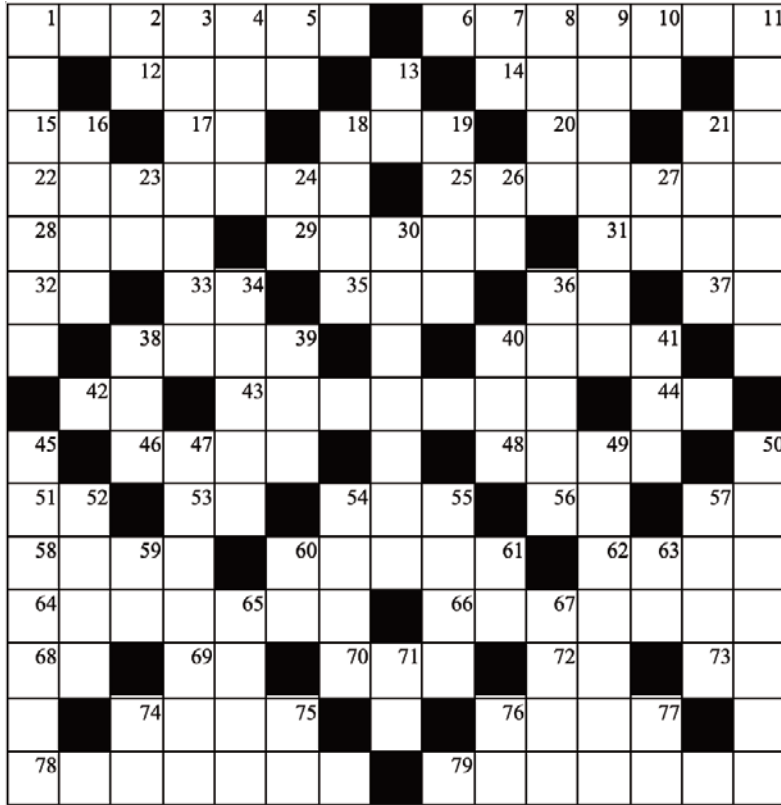
Het adres was in Aalsmeer en bij aanbellen daar deed zijn vrouw open. Ik vertelde dat ik haar man pas aan benzine had geholpen en dat ik hier het geld kon krijgen. "Dat was m'n man helemaal niet, onze auto is vannacht gestolen en hij is op z'n fiets naar z'n werk". Na een paar maal m'n excuus te hebben gemaakt ben ik weer vertrokken. Tijdens de opleiding werd je er regelmatig aan herinnerd dat de klant koning was en aan jouw salaris meebetaalt. Dit vertrouwen liep dus een flinke deuk op.

Toeval of niet, maar zeker 10 tot 12 jaar later trof ik de eigenaar van toen met pech bij een tankstation op Schiphol. Toen ik hem om de lidmaatschapskaart vroeg zei hij dat die thuis lag. Hij had hem een keer in zijn auto laten liggen en dat zou hij nooit meer doen. Hoezo vroeg ik en begon een voor gevoel te krijgen. "Mijn auto was gestolen en toen lag die kaart er in en is hij met pech verder geholpen door een klojo van een wegenwacht".

Was het een Fiat 125 vroeg ik. Hoe weet jij dat? Nou die klojo ben ik. De Fiat is nooit meer teruggevonden vertelde hij. Ik bood hem alsnog mijn excuses, ach dat kon jij toch ook niet weten zei hij. Over het geld van de benzine heb ik met mijn toenmalige districtchef nooit gesproken, leek me niet zo handig. Niet alle problemen lossen zich vanzelf op, deze wel.

Kees de Korte 616

Puzzel

© ruiterpuzzel.nl

50	68	65	19	22	56	4	46	57	31	24	72	11	44	35
----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----	----	----

Horizontaal

1 Feest 6 vrijstelling 12 mop 14 cricket slaghout 15 uitroep 17 Koninklijk Huis (motorkenteken) 18 kostuum 20 nummer (afk.) 21 wiskundig symbool 22 ervaring als bron van kennis 25 plaats 28 salaris 29 onkruid 31 jongensnaam 32 Lawrencium (symbool) 33 bijwoord 35 snel 36 persoonlijk voornaamwoord 37 voorzetsel 38 versnelling (wielertaal) 40 deel van een gebit 42 muzieknoot 43 bergplaats 44 boom 46 wroeging 48 zintuigen 51 bedrijfsorgaan (afk.) 53 meisjesnaam 54 deel van een boom 56 en passant (afk.) 57 van anderen (afk.) 58 schouwburgterm 60 lichaamsdelen 62 Eskimowoning 64 verschillende 66 haas 68 oude lengtemaat 69 vogel 70 baardje 72 Erbium (symbool) 73 soort meditatie (afk.) 74 levensonderhoud 76 geprakt eten 78 manier van lopen 79 schoeisel.

Verticaal

1 Insect 2 soortelijk gewicht (afk.) 3 oefenen 4 vreemd 5 heldere limonade gazeuse 7 geografische aanduiding (afk.) 8 waterreservoir 9 zakken voor een examen 10 briefaanhef 11 huilen 13 voorzetsel 16 god van de liefde 18 vrucht 19 vastzittend deksel 21 voetsoldaat 23 waterpot 24 voorzetsel 26 geografische aanduiding (afk.) 27 voorzetsel 30 Chinese legpuzzel 34 edelsteen 36 vis 38 noodroep (afk.) 39 klein soort paard 40 onderzoeksinstelling (afk.) 41 naaldboom 45 mening 47 kapsel 49 punt dicht 50 ploegbaas 52 spoorstaaf 54 gevlochten bandje 55 beker 57 vlug 59 ondernemingsvorm (afk.) 60 spil 61 voorzetsel 63 bordspel 65 gereedschap 67 Romeins keizer 71 voorzetsel 74 boxterm 75 tantalium (afk.) 76 landenteken (afk.) 77 kanaalpeil (afk.).

Oplossing gevonden?

Verzend de oplossing van deze puzzel voor vrijdag 31 juli 2026;

- per e-mail naar puzzel@vg-anwb.nl.
- of naar VG-ANWB/Puzzel, Antwoordnummer 10, 2509 VB Den Haag

Onder de goede inzenders verloten wij een VVV cadeaubon ter waarde van € 25.

José Noordman

Maar let op:

Stuur zowel per post als in de e-mail je volledige huisadres mee. Alleen inzendingen met opgave van adresgegevens doen mee voor de VVV-bon. Want slechts dan kunnen we naar de winnaar op het goede adres de VVV bon toesturen.

Oplossing vorige editie en winnaar

De oplossing van de puzzel uit de lente-editie van de Buitenband is 'Zonneboiler'.

De VVV-bon van € 25 is gewonnen door Emmy van der Velde uit Groningen. Gefeliciteerd!